

VAASAN AMMATTIKORKEAKOULU
UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Laura Kujala

VARISKAN YLÄKOULUA KÄYVIEN
NUORTEN VAPAA-AJANVIETTO

Sosiaali- ja terveysala
2016

TIIVISTELMÄ

Tekijä	Laura Kujala
Opinnäytetyön nimi	Variskan yläkoulua käyvien nuorten vapaa-ajanvietto
Vuosi	2016
Kieli	suomi
Sivumäärä	51 + 1 liite
Ohjaaja	Riku Niemistö

Tutkimuksen tarkoituksena oli tutkia vaasalaisen Variskan yläkoulun kahdeksaluokkalaisten nuorten vapaa-ajanviettoa. Tutkimuksessa haluttiin saada selville ovatko nuoret tyytyväisiä omien asuinalueidensa vapaa-ajanviettomahdollisuuksiin ja hyödyntävätkö he niitä. Työssä kartoitettiin ovatko nuoret saaneet riittävästi tietoa jo olemassa olevista vapaa-ajanviettomahdollisuuksista. Tutkimuksessa selvitettiin sitä, kuinka nuoret viettävät vapaa-aikaansa. Nuorille annettiin myös mahdollisuus kertoa omia kehitysehdotuksiaan, joilla oman alueen vapaa-ajanviettomahdollisuuksia voitaisiin kehittää. Tutkimuksessa tehtiin yhteistyötä Teeri-Kiilan asukas yhdistyksen, Vaasan perhekeskuksen sekä Variskan koulun kanssa. Tutkimuksen teoreettinen viitekehys käsittelee nuoruutta elämänvaiheena, nuorten vapaa-aikaa sekä nuorisotyötä.

Aineisto tutkimusta varten kerättiin internetissä tehdyllä e-lomakekyselyllä. Kyselylomakkeeseen vastasi 59 nuorta. Tutkimus oli laadultaan kvantitatiivinen. Kyselylomake sisälsi kuitenkin myös kaksi avointa kysymystä. Määrälliset kysymykset analysoitiin käyttämällä apuna MS Office Exceliä. Avointen kysymysten analysointitapana käytettiin aineistolähtöisen sisällönanalyysin teemoittelumenetelmää.

Tutkimuksessa saatiin selville, että nuoret olivat melko tyytyväisiä omien asuinalueidensa vapaa-ajanviettomahdollisuuksiin. Nuoret toivoivat asuinalueilleen enemmän oleskelutiloja nuorille ja lisää liikuntamahdollisuuksia. Osa tutkimukseen osallistuneista nuorista oli sitä mieltä, että vapaa-ajanviettomahdollisuuksia ei tarvitse kehittää lainkaan. Nuoret kokivat saaneensa riittävästi tietoa jo olemassa olevista vapaa-ajanviettomahdollisuuksista. Tutkimuksessa ilmeni, että suuri osa nuorista ei hyödynnä asuinalueillaan olevia vapaa-ajanviettomahdollisuuksia. Tutkimuksessa selvisi, että suurin osa nuorista viettää vapaa-aikansa ystävien kanssa. Suosittuja tapoja viettää vapaa-aikaa olivat myös kotona oleminen sekä liikunta ja muut harrastukset.

ABSTRACT

Author	Laura Kujala
Title	Free-time Activities of the Adolescents of Variska Junior High School
Year	2016
Language	Finnish
Pages	51 + 1 Appendix
Name of Supervisor	Riku Niemistö

The purpose of this research was to investigate how the 8th grade students of Variska Junior High School spend their free-time. The aim was to find out if the adolescents are satisfied with the activities offered to them in their own neighbourhood and also if they participate in these activities. The focus was also on finding out whether the adolescents get enough information about these activities. The adolescents told how they spend their free-time and were also given an opportunity to give their own development suggestions. The study was made in cooperation with the Teeri-Kiila residents' association, Vaasa family center and Variska school. The theoretical framework of the research deals with adolescence, adolescent's free-time and youth work.

The data was collected with an e-questionnaire available on the Internet. The questionnaire was answered by 59 adolescents. The research was quantitative. However, the questionnaire also included two open-ended questions. The quantitative questions were analyzed using MS Office Excel. The open-ended questions were analyzed using data-driven content analysis with thematising.

The research suggests that the adolescents are quite content with the free-time activities in their own neighbourhood. The adolescents hope for more places where they can just hang around and for more sports activities. Some of the adolescents thought that there is no need for development. The adolescents felt that they have been given enough information about the already existing free-time activities. The research also shows that there is a large group of adolescents that do not participate in the activities at all. According to the research, most adolescents spend their time with their friends. Popular ways to spend free-time include also being at home, doing sports and other hobbies.

Keywords Adolescents, free-time, free-time activities, neighbourhood

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1	JOHDANTO.....	7
2	NUORUUS ELÄMÄNVAIHEENA	8
3	NUORTEN VAPAA-AIKA.....	12
	3.1 Vapaa-ajan merkitys nuorille.....	12
	3.2 Vapaa-aika ja media.....	14
	3.3 Liikunta vapaa-ajalla.....	15
4	NUORISOTYÖ	17
5	NUORTEN VAPAA-AJANVIETTOMAHDOLLISUUKSIA VAASASSA	20
6	NUORISOTALON TYÖNTEKIJÖIDEN HAASTATTELU.....	22
7	TUTKIMUKSEN TOTEUTUS.....	24
	7.1 Tutkimusmenetelmä.....	24
	7.2 Tiedonkeruu	25
	7.3 Aineiston analysoiminen.....	27
	7.4 Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys	28
8	TUTKIMUSTULOKSET	31
	8.1 Vapaa-ajanvietto	37
	8.2 Vapaa-ajanviettomahdollisuuksien kehittäminen	40
9	JOHTOPÄÄTÖKSET	43
10	POHDINTA.....	47
	LÄHTEET.....	49

LIITTEET

KUVIO- JA TAULUKKOLUETTELO

Kuvio 1. Vastaajien sukupuolijakauma	31
Kuvio 2. Vastaajien asuinalue	32
Kuvio 3. Vapaa-ajanviettomahdollisuudet	33
Kuvio 4. Liikuntamahdollisuudet	33
Kuvio 5. Nuorten oleskelutilat	34
Kuvio 6. Olemassa olevat vapaa-ajanviettomahdollisuudet	35
Kuvio 7. Vapaa-ajanviettomahdollisuudet omalla asuinalueella	36
Kuvio 8. Harrastuspaikat	37
Taulukko 1. Vapaa-ajanvietto tavat	38
Taulukko 2. Kehittämisehdotukset	40

LIITELUETTELO

LIITE 1 Kyselylomake

1 JOHDANTO

Valitsin opinnäytetyöni aiheeksi vaasalaisen Variskan yläkoulun nuorten vapaa-ajanvieron. Aihe löytyi Vaasan ammattikorkeakoulun Portal-sivustolta. Idea tutkimuksen tekemiseen on lähtenyt alun perin Teeri-Kiilan asukasyhdistykseltä ja Vaasan perhekeskukselta. Aihe kiinnosti, koska halusin tehdä nuoriin liittyvän opinnäytetyön. Minulla on myös aiempaa kokemusta nuorten kanssa työskentelestä. Koin opinnäytetyön aiheen tärkeäksi, koska tutkimuksessa nuoret saavat oman äänensä kuuluviin ja heidän on omilla mielipiteillään mahdollista päästä vaikuttamaan asioihin. Opinnäytetyön kohderyhmän päätin rajata kahdeksannen luokan oppilaisiin.

Tutkimuksen tavoitteena oli saada selville mitä mieltä nuoret ovat oman asuinalueensa vapaa-ajanviettomahdollisuuksista ja ovatko he hyödyntäneet niitä. Tutkimuksessa selvitettiin ovatko nuoret saaneet riittävästi tietoa omien asuinalueidensa vapaa-ajanviettomahdollisuuksista. Lisäksi työssä kartoitettiin sitä, kuinka nuoret ylipäätään viettävät vapaa-aikaansa. Nuorilla oli myös mahdollisuus kertoa, miten heidän mielestään oman asuinalueen vapaa-ajanviettomahdollisuuksia voitaisiin kehittää. Tutkimuksen tulosten perusteella on mahdollista ryhtyä kehittämään uusia mahdollisuuksia viettää vapaa-aikaa.

Tutkimus toteutettiin internetissä tehdyllä e-lomakekyselyllä. Variskan yläkoulun luokanvalvojat jakoivat linkin kyselyyn kaikille kahdeksannen luokan oppilaille, minkä jälkeen oppilaat vastasivat kyselyyn omilla älypuhelimillaan. Kyselylomakkeessa oli kymmenen kysymystä, joihin oli annettu valmiit vastausvaihtoehdot ja kaksi avointa kysymystä.

Opinnäytetyön alussa kerrotaan aiheeseen liittyvää teoriaa nuoruudesta ja vapaaajasta. Sen jälkeen siirrytään käsittelemään sitä, kuinka toteutin tutkimukseni ja analysoin tutkimustulokset. Tutkimuksen tuloksia käsittelevässä osiossa käydään läpi millaisia tutkimustuloksia sain selville ja kerron johtopäätökset niistä. Opinnäytetyön lopuksi on pohdinta, jossa kerron ajatuksiani opinnäytetyöstä.

2 NUORUUS ELÄMÄNVAIHEENA

Nuoruutta ei aina ole mielletty yhdeksi elämänvaiheeksi. Puhutaan melko uudesta ilmiöstä, jonka syntymiseen on vaikuttanut koulutuksen laajentuminen ja pitkityminen, mikä on saanut alkunsa 1800-luvun loppupuolella. Länsimaissa nuoruus mielletään siirtymävaiheeksi, jolloin irtaudutaan vähitellen lapsuudesta ja siirrytään kohti aikuisuutta. Eri vuosikymmeninä nuoruuden pituus ja sisältö ovat vaihdelleet suuresti. Myöskin kulttuuri vaikuttaa asiaan. Viimeisimmän sadan vuoden aikana nuoruus on länsimaissa pidentynyt. Modernin nuoruuden muodostumiseen omaksi elämänvaiheekseen liittyy yhteiskunnallisia muutosprosesseja. Näitä ovat muun muassa muutokset lääketieteen, koulutuksen, talouselämän sekä perhelämän saralla. Länsimaissa on havaittu yhteneväisyyksiä, jotka liittyvät nuoruuden elämänvaiheen muodostumiseen. Näitä yhteneväisyyksiä ovat nuorten myöhästynyt taloudellinen itsenäisyys, koulutuksen laajentuminen ja pidentyminen sekä ylikansallisten nuorisokulttuureiden mairinnousu. (Aapola & Kaarninen 2003, 12.)

Viimeisen sadan vuoden aikana nuoruus on mielletty elämänvaiheeksi, joka on hyvin emotionaalinen ja samalla myös epävakaa. Kyseinen elämänvaihe on kuitenkin käytävä läpi, jotta nuori voisi tulevaisuudessa olla kypsä aikuinen. 1900-luvulla Suomessa nuoruuteen on yhdistetty käsitys siitä, että nuoruuteen liittyy ongelmia ja riskejä. Usein nuoruuteen kuitenkin kohdistetaan myös paljon toiveita. (Aapola & Kaarninen 2003, 13.)

Nuoruus on aikaa, jolloin ihmisen kehitystehtävänä on itsenäistyä ja irtautua omasta kasvuympäristöstään kohti uutta itsenäistä elämää. Nuoren kehitystä on tärkeää tukea, sillä kehitysprosessi kohti aikuisuutta on usein haastavaa. Haasteita aiheuttaa omien rajojen hakeminen sekä tasapainoilu lisääntyvän vapauden ja samalla kasvavan vastuun välillä. Nuorta voi tukea osoittamalla häntä kohtaan hellyyttä, rakkautta, ymmärtämystä ja turvaa. Aikuisen tuki on kasvavalle nuorelle suuri voimavara. Nuoren minäkuva on hyvin epävarma ja muuttuva keho aiheuttaa paineita, joten aikuisen tehtävänä on auttaa nuorta kohottamaan itseluottamustaan ja löytämään onnistumisten kautta voimavaroja. Jotta nuori voisi selviytyä

haastavasta elämänvaiheesta, hän tarvitsee ympärilleen lämpimiä ihmissuhteita ja turvallisen kasvuympäristön. Kodin ja koulun lisäksi nuoren oman ympäristön ihmissuhteet muuttuvat entistä tärkeämmiksi. (Aaltonen, Ojanen, Vihunen & Vilén 1999,15.)

Nuoruudessa ihminen kohtaa erilaisia kehityshaasteita. Mikäli nuori kasvaa turvallisessa kasvuympäristössä, jossa arvostetaan ihmistä kokonaisvaltaisesti, nuoren kehityshaasteet ovat yleensä monipuolisia. Tyypillisiä kehityshaasteita nuorille voivat olla muun muassa uusien sosiaalisten suhteiden luominen, oman kehon hyväksyminen, vähenevä riippuvaisuus vanhemmista, omien arvojen ja tulevaisuudennäkymien muodostuminen, seurustelun harjoittelu, vastuunottamisen opettelu, oman seksuaali-identiteetin ja sukupuoliroolin omaksuminen ja löytäminen, abstraktin ajattelun kehittäminen sekä elämän tarkoituksen etsiminen. Nuoruuden kehityshaasteet ovat tärkeä osa nuoren kehittymistä, eikä kehityshaasteita tulisi ikinä aliarvioida. (Aaltonen ym. 1999, 24–25.)

Nuoruuden varhaisvaiheessa ihmisen tunne-elämä kohtaa suuria muutoksia ja haasteita. Kyseessä on elämän murrosvaihe, mitä kutsutaan murrosiäksi. Murrosikä ei kuitenkaan ole samanlainen kaikilla nuorilla. Nuoren oma persoonallisuus vaikuttaa vahvasti siihen, millainen nuori on murrosiässä. Jotkut nuoret voivat kapinoida ja riidellä, kun taas toiset nuoret ovat hyvinkin rauhallisia. Perhesuhteiden kiinteydellä, temperamentilla ja aiemmilla elämäkokemuksilla on vaikutusta siihen, kuinka nuori käy läpi nuoruuden mukanaan tuomia haasteita. Joillain nuorilla murrosiän tyypillinen kuohuntavaihe voi tulla myöhemmin kuin muilla. (Mannerheimin Lastensuojeluliitto 2016.)

Murrosiälle tyypillisiä ominaisuuksia ovat mielialojen vaihtelu, itsekeskeinen ajattelu sekä tunnemyrskyt. Nämä asiat johtuvat uusista nuoruuteen liittyvistä sisäisistä vaatimuksista ja hormonaalisista tekijöistä. Nuoren voi olla haastavaa käsitellä omassa kehossa tapahtuvia muutoksia, jotka voivat tapahtua hyvinkin lyhyessä ajassa. Usein fyysinen kehitys on psyykkistä kehitystä edellä. Murrosikään liittyy myös taantumista ja lapsenomaista käyttäytymistä. Taantumasta ei pidä kuitenkaan olla huolissaan, sillä se on ohimenevä ja kehityksen kannalta välttämätön

vaihe. Murrosiän lapsenomaiseen käytökseen voi kuulua esimerkiksi röyhkeää käytöstä, kiroilua, aggressiivisuutta, uhoamista ja uppiniskaisuutta. Varhaisnuoruudelle on tyypillistä hetkessä eläminen. Nuoret etenevät nopeasti asioista toiseen miettimättä seurauksia. Ajoittain mielen valtaava alakulo on myös yksi osa varhaisnuoruutta. Nuori ymmärtää, että hänestä on tulossa aikuinen eikä paluuta lapsuuteen enää ole. Sen ymmärtäminen, että vanhemmat eivät tule olemaan loputtomiin oman elämän tärkeimpiä ihmisiä, aiheuttaa usein haikeutta. Nuorilla on monia erilaisia keinoja purkaa omia nuoruuteen liittyviä tuntemuksiaan. Tällaisia keinoja voivat olla muun muassa tietokonepelien pelaaminen, elokuvien katseleminen sekä musiikin kuuntelu. (Mannerheimin Lastensuojeluliitto 2016.)

Nuoruuteen liittyy olennaisesti nuorisokulttuuri. Nuorisokulttuurin yksi näkyvimmistä osista on nuorisotyylit. Nuorisotyylien kautta nuorten on mahdollista ilmentää eri ikäpolvien välistä kuilua ja ristiriitaa symbolisesti. Nuorisotyylien avulla voidaan pyrkiä ärsyttämään valtakulttuuria. Tyypillistä nuorisotyyyleille on oma kielenkäyttö. Oma yhteinen kieli edes auttaa yhteenkuuluvuuden tunnetta. Nuorisotyylit voivat koostua myöskin ulkoasusta ja imagosta. Ulkoasuun kuuluu esimerkiksi hiusmuoti, korut, meikit, ja vaatteet. Tyyli voi koostua myös käyttäytymisestä, kuten esimerkiksi eleistä, ilmeistä ja slangista. (Aaltonen, Ojanen, Vihunen & Vilén 2003, 32–33.)

Nuorisotyylejä on useita erilaisia. Tyylien syntymiseen vaikuttaa vallalla oleva yhteiskunnallinen tilanne. Siihen, millaiseen nuorisotyylin nuori samaistuu, vaikuttaa suurelta osin nuoren ikä, sosiaalinen tausta, koulutustaso sekä se kuinka pitkän koulutustaustan nuori omaa. Erilaisilla tyyliuuntauksilla ja nuorisokulttuureilla on varmasti edes pientä vaikutusta kaikkien nuorten elämään. (Aaltonen ym. 2003, 32–33.)

Nuorilla on useita oikeuksia, jotka perustuvat lakiin, mutta samalla myös monia rajoituksia ja velvollisuuksia. Rajoitukset ja velvollisuudet määrittelevät nuoren aseman yhteiskunnan jäsenenä. Lisäksi on olemassa erilaisia kansainvälisiä sopimuksia, jotka määrittävät lasten ja nuorten asemaa. Tällainen sopimus on esimerkiksi YK:ien lapsen oikeuksien sopimus. Nuoruuden alkamista tai päättymistä on

kuitenkin hankalaa rajata lakien perusteella, koska eri lait määrittelevät nuoren henkilön eri tavoin. (Aaltonen ym. 1999, 44.) Nuorisolain määritelmän mukaan nuori on alle 29-vuotias henkilö. Nuorisolaki säätelee nuorisotyötä. Nuorisolain tarkoituksena on, että nuorten itsenäistymistä ja kasvua tuettaisiin, nuorten kasvu- ja elinolosuhteiden parantaminen, nuorten sosiaalisuuden vahvistaminen sekä se, että nuorista saataisiin aktiivisia kansalaisia. (L27.1.2006/72.) Lastensuojelulaissa lapseksi määritellään alle 18-vuotias henkilö. Lastensuojelulain mukaan nuorena pidetään 18–20-vuotiasta henkilöä. (L13.4.2007/417.) Jos nuoruutta tarkastellaan lastensuojelulain nojalla, niin silloin myös yläkouluikäisiä voidaan pitää lapsina.

Lainsäädännössä keskeisimmät nuoria koskettavat lait nuorisolain ohella ovat lastensuojelulaki, perusopetuslaki, laki lapsen elatuksesta ja elatusturvasta, laki nuorista työntekijöistä, laki nuorista rikoksentekijöistä, isyyslaki sekä laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta. Myös yhdistyslaissa, alkoholilaissa, ajoneuvoasetuksessa sekä avioliittolaissa on nuoria koskettavia säädöksiä. (Aaltonen ym. 1999, 44.)

3 NUORTEN VAPAA-AIKA

Nykyisin vapaa-aikaa arvostetaan kaikissa ikäryhmissä entistä enemmän. Vapaa-aikaan kohdistuu myös suuria odotuksia. Etenkin nuorille vapaa-aika on tärkeää siirryttäessä kohti aikuisuutta. Nuorten vapaa-aikaan kohdistuvat mielikuvat ovat usein positiivisia. Heille vapaa-aika merkitsee virkistäytymistä, itse valittua tekemistä sekä omaa aikaa. Vapaa-aikana on mahdollisuus päästä irrottautumaan arjen kiireistä. Toisaalta nykyisin yhteiskunta on muuttunut entistä suorituskeskeisemmäksi. Vapaa-aika voi olla nuorille myös suorittamista. Suorittamisella tarkoitetaan asioiden tekemistä, joiden uskotaan olevan hyödyksi myöhemmin työelämään siirryttäessä. (Määttä & Tolonen 2011, 5.)

Ajan myötä käsitys vapaa-ajasta on muuttunut huomattavasti. Käsite nimeltä vapaa-aika on syntynyt palkkatyöläistymisen ja teollistumisen myötä. Vapaa-ajan on ajateltu kattavan työn ulkopuolisen ajan. Nykyään nuoret ajattelevat vapaa-ajan olevan koulun ulkopuolella olevaa aikaa. Aina nuoret eivät kuitenkaan ole ajatelleet näin. Esimerkiksi nykynuorten isovanhemmilla on voinut olla vapaa-ajasta täysin erilainen käsitys. Heille koulunkäynti oli vapaa-aikaa tehdas- tai peltotyöstä. Vapaa-aika eli koulunkäynti antoi tilaisuuden mahdolliselle sosiaaliselle nousulle. (Määttä & Tolonen 2011, 5.)

Aina ei myöskään ole tunnettu käsitettä nuoruus. Käsite on syntynyt vasta modernisaation myötä. Länsimaissa nuoruus ymmärretään siirtymävaiheeksi lapsuudesta aikuisuuteen. Nuoruuden aikana itsenäistytään perheestä ja opitaan tarvittavia taitoja yhteiskunnassa selviämiseksi. (Määttä & Tolonen 2011, 5.)

3.1 Vapaa-ajan merkitys nuorille

Vapaa-aika on nuorille tärkeää, koska vapaa-ajallaan he voivat luoda uusia ihmissuhteita, hankkia taitoja, joita tarvitaan itsenäisessä elämässä sekä kokeilla erilaisia identiteettejä. Kaupungistumisen myötä myös nuorisokulttuurit ovat levinneet Suomessa. Sosiaalinen media tuo uusia merkityksiä nuorten vapaa-aikaan. Sillä on hyvin tärkeä rooli nuorten identiteetin muokkaantumisessa. (Määttä & Tolonen 2011, 6.)

Suomen nuorisotyöyhteisö - Allianssi ry on tehnyt tutkimuskoosteen nimeltä ”Nuorista Suomessa 2012”. Tutkimuksen mukaan ystävillä ja ystävyysuhteilla on todella suuri merkitys nuorten vapaa-ajanvietossa. Ystävien kanssa voidaan vain viettää aikaa, aina ei tarvitse tehdä mitään erityistä. Tutkimukseen vastanneet nuoret pitivät kaverisuhteita suuressa arvossa. Nuoret olivat sitä mieltä, että kaverisuhteet lisäävät elämään mielekkyyttä jopa enemmän kuin koulutus, työ tai ai-neellinen hyvinvointi. (Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssi ry 2012, 13.)

Tutkimuskoosteessa kerrottiin vuonna 2009 tehdyn Nuorten vapaa-aikatutkimuksen tuloksia. Tutkimuksen perusteella saatiin selville, että tällä hetkellä suurin osa nuorista on tyytyväisiä elämäänsä. Kouluarvosana-asteikolla 4-10 tutkimuksessa esiintyneet yleisimmät arvosanat olivat kahdeksan tai yhdeksän. Arvosanoja annettiin eri elämänalueille. Vain pieni osa vastaajista oli antanut heikkoja arvosanoja joillekin elämän osa-alueille. Verrattuna aiemmin tehtyihin tutkimuksiin, nuorten tyytyväisyydessä omaan elämään ei ollut tapahtunut merkittäviä muutoksia. Nuoret olivat kuitenkin aiempaa tyytymättömämpiä vapaa-aikaan ja taloudelliseen tilanteeseen. (Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssi ry 2012, 13.)

15–24-vuotiaista tutkimukseen vastanneista 94 prosenttia oli käynyt kulttuuritilaisuudessa, kuten esimerkiksi taidenäyttelyssä, elokuvissa, tanssiesityksessä, museossa, teatterissa tai konsertissa edeltävän vuoden aikana. 15–24-vuotiaista kaksi henkilöä kolmesta harrasti jotakin luovaa harrastusta. Jopa 40 prosentilla vastaajista oli enemmän kuin yksi luova harrastus. Naispuolisilla vastaajilla oli enemmän luovia harrastuksia kuin miehillä. Naiset olivat myös säännöllisempiä harrastamaan miehiin verrattuna. Tutkimuksessa luoviksi harrastuksiksi oltiin mainittu laulu, tanssi, valokuvaus, videokuvaus, soittaminen, kirjoittaminen sekä kuvataiteet. (Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssi ry 2012, 14.)

Moni 15–24-vuotiaista vastaajista oli kertonut harrastavansa liikuntaa. Naisista 74,4 prosenttia ja miehistä 75,5 prosenttia oli 2008 vuoden aikana harrastanut säännöllisesti liikuntaa viikon aikana vähintään 2-3 kertaa. Lähes kukaan vastaajista ei kuitenkaan harrastanut joka päivä liikuntaa vähintään tunnin ajan, niin kuin

suositus olisi. 15-vuotiaista tutkimukseen osallistuneista pojista 17 prosenttia harrasti päivittäin liikuntaa vähintään tunnin ajan. Saman ikäluokan tytöistä 10 prosenttia harrasti liikuntaa vähintään tunnin ajan joka päivä. (Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssi ry 2012, 14.)

3.2 Vapaa-aika ja media

Viime vuosien aikana mediasta ja internetistä on tullut merkityksellinen osa yläasteikäisten nuorten elämää. Useimmiten nuorten internetissä viettämä aika kuluu pelaamiseen, sosiaaliseen yhteydenpitoon sekä muunlaiseen viihdekäyttöön. On havaittu, että sukupuolella on merkitystä sen suhteen, mitä nuoret yleensä tekevät internetissä. Yleensä pojat ovat tyttöjä kiinnostuneempia pelaamisesta ja he ovat toimijoina erilaisissa peliyhteisöissä sekä latailevat tiedostoja. Tytöt puolestaan käyvät internetissä keskusteluja, vaikuttavat keskustelupalstoilla, ovat aktiivisia internetin kuvapalveluissa ja haluavat osallistua yhteiskunnallisesti. (Kotilainen 2007, 141.)

Tänä päivänä puhutaan paljon sosiaalisesta mediasta. Kaikki internetsivustot, jotka mahdollistavat sosiaalisen integroitumisen ovat sosiaalisen median sivustoja. Sosiaalisen verkostoitumisen sivustot kuten Twitter, MySpace, Facebook ja Instagram ovat nuorten keskuudessa erittäin suosittuja. Myös pelisivustot, virtuaali maailmat ja videosivustot kuten Youtube ovat osa sosiaalista mediaa. Tällaiset sivut tarjoavat nuorille väylän viihteeseen, yhteydenpitoon ja ajanvietteeseen. (Clarke-Pearson, O’Keeffe & Council on communication and media 2011.)

Sosiaalisen median sovelluksissa ja palveluissa yhdistyvät oman sisällön tuottaminen ja kommunikointi muiden käyttäjien välillä. Sosiaalisen median ja muun joukkoviestinnän erona on se, että käyttäjät eivät ainoastaan vastaanota tietoa. Heillä on myös mahdollisuus jakaa omaa sisältöä, kommentoida muiden julkaisuja sekä tutustua uusiin ihmisiin. Sosiaalisen median etuina ovat yhteisöllisyys, verkostoituminen sekä sosiaalisten suhteiden luominen ja ylläpitäminen. Sosiaalista mediaa on helppoa käyttää ja se on maksutonta. (Jyväskylän yliopisto 2016.)

Suomessa on vuonna 2016 tehty kyselytutkimus nuorille sekä nuorille aikuisille, jossa tutkitaan sosiaalisen median käyttöä. Tutkimuksen on tehnyt oululainen ebrand Suomi Oy. He tekivät tutkimuksen yhteistyönä Oulun kaupungin sivistys- ja kulttuuripalveluiden kanssa. Tutkimukseen vastanneet asuivat ympäri Suomea ja he olivat 13-29-vuotiaita. Tiedot on kerätty kesällä 2016, joten tutkimustieto on tuoretta. Vastaajia oli 5520. (ebrand Suomi Oy & Oulun kaupungin sivistys- ja kulttuuripalvelut 2016 a.)

Tutkimuksessa saatiin selville, että jopa 95 % vastanneista käyttää älypuhelimellaan sosiaalisen median tarjoamia palveluita. Kaikkein eniten nuoret käyttävät sosiaalista mediaa illalla kello 18-21. 19,5-vuotias nuori käyttää keskimäärin sosiaalista mediaa jopa 15 tuntia viikon aikana. Internetiä 19,5-vuotias nuori käyttää viikon aikana 21-30 tuntia. Tutkimuksessa selvisi, että kaikkein suosituimpia sosiaalisen median palveluista olivat Instagram, Spotify, Snapchat, Youtube, Facebook, Whatsapp, Steam, Skype sekä Facebook Messenger. Pääsääntöisesti nuoret käyttävät sosiaalista mediaa jo entuudestaan tuttujen ihmisten kanssa viestimiseen. Tutkimuksessa havaittiin, että valokuvauksen suosio on kasvanut verrattuna viime vuoteen. Nuoret käyttävät useita eri sosiaalisen median palveluita. Keskimäärin he käyttävät noin kymmentä eri palvelua. (ebrand Suomi Oy & Oulun kaupungin sivistys- ja kulttuuripalvelut 2016 b.)

3.3 Liikunta vapaa-ajalla

Vuonna 2009-2010 Suomessa on tehty Kansallinen liikuntatutkimus. Tutkimus toteutettiin puhelinhaastatteluina. Tutkimuksen lapsia ja nuoria käsittelevässä osiossa vastaajia oli 5505. Lasten ja nuorten osiossa tutkittiin 3–18-vuotiaita nuoria. 3–11-vuotiaiden vanhemmat vastasivat haastatteluun lapsen puolesta. 12–18-vuotiaat saivat itse vastata haastattelukysymyksiin. Tutkimuksen mukaan liikunta on kaikkein suosituin harrastus 3–18-vuotiaiden keskuudessa. Jopa 92 prosenttia ikäryhmän nuorista harrastaa liikuntaa. Suosituimmiksi urheilulajeiksi osoittautuivat pyöräily, uinti, jalkapallo, salibandy, hiihto ja juoksulenkkeily. Eniten suosiota aikaisempiin vuosiin verrattuna olivat saaneet ratsastus, kuntosaliharjoittelu, salibandy sekä juoksulenkkeily. (Valo 2016.)

Urheiluseuroissa harrastaminen on tutkimuksen mukaan kasvussa. 43 prosenttia tutkimukseen osallistuneista lapsista ja nuorista kertoi urheilevansa urheiluseurassa. Urheiluseurojen ulkopuolella on kuitenkin 258 000 lasta ja nuorta, jotka kertoivat tutkimuksessa, että olisivat kiinnostuneita olemaan mukana urheiluseuran toiminnassa. Tutkimuksessa todettiin, että lapset aloittavat urheilun vuosi vuodelta nuorempana. (Valo 2016.)

Yhdysvaltalaisessa tutkimuksessa havaittiin, että kouluissa joissa oli eniten vapaa-ajanviettomahdollisuuksia, harrastettiin myös merkittävästi enemmän fyysisiä aktiviteetteja. Kouluissa, jotka tarjosivat eniten harrastusmahdollisuuksia oli fyysisen aktiivisuuden määrä pojilla 1,53 kertainen ja tytöillä 1,62 kertainen verrattuna niihin kouluihin, mitkä tarjosivat vähiten mahdollisuuksia. (Janssen, Nichol & Pickett 2009, 247–254.) Tästä tutkimustuloksesta voidaan päätellä, että harrastusmahdollisuuksien tarjoaminen voi kannustaa nuoria fyysiseen aktiivisuuteen.

4 NUORISOTYÖ

Nuorisotyöllä tarkoitetaan nuorille suunnattua ohjausta, tukea ja palvelujen tarjontaa. Nuorisotyö on ennaltaehkäisevää toimintaa. Yleisimmin nuorisotyötä järjestävät seurakunnat, järjestöt ja kunnat. Nuorisotyön päätehtävänä on saada järjestettyä nuorille mielekkäitä mahdollisuuksia viettää vapaa-aikaa. Nuorisopolitiikka puolestaan on nuorten kasvu – ja elinolojen kohentamista. Nuorisopolitiikkaan sisältyy nuorisoa ja lapsia koskettavia tärkeitä aiheita, kuten esimerkiksi nuorten taloudellinen toimeentulo, koulutus, työllistyminen, terveys ja aktiivinen kansalaisuus. (Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssi ry 2016.)

Nuorisotyön tarkoituksena on edistää sitä, että nuorista saataisiin tulevaisuudessa aktiivisia kansalaisia. Nuorisotyö on osana nuorten syrjäytymisen ehkäisemistä. Sen tarkoituksena on myös edesauttaa sosiaalisten suhteiden luomista. Eräs nuorisotyön tärkeimmistä tehtävistä on tukea nuorten itsenäistymistä ja kasvua. Nuorisotyön avulla pyritään myös pienentämään sukupolvien välistä kuilua. (Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssi ry 2016.)

Perustason nuorisotyön tehtävänä on saada järjestettyä nuorille riittävästä vapaa-ajanvietto paikkoja sekä tapoja. Perustason nuorisotyölle ominaista on se, että se on hyvin pitkäjänteistä ja säännöllistä. Parhaimmillaan se lisää mielekkyyttä nuorten elämään. Yleisimpiä kunnan nuorisotoimen nuorille järjestämiä vapaa-ajanvietto mahdollisuuksia ovat erilaiset ohjatut toiminnot sekä tapahtumien järjestäminen. Kunnan nuorisotyö edistää harrastusmahdollisuuksia. Kunnallinen nuorisotyö myöskin koordinoi nuorisotyötä ja tiedottaa siitä. Seurakunnat puolestaan pääsevät tavoittamaan nuoret viimeistään silloin, kun he lähestyvät rippikouluikä. Yleensä seurakunta järjestää nuorille toimintaa kerhojen ja leirien muodossa. (Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssi ry 2016.)

Juha Niemisen (2007, 23) mukaan nuorisotyöllä on neljä tehtävää, joita kutsutaan perusfunktioiksi. Nuorisotyön perusfunktioita ovat sosialisatiofunktio, personalisaatiofunktio, kompensatiofunktio ja resursointi- ja allokointifunktio. Sosialisatiofunktioilla tarkoitetaan nuorten liittämistä yhteiskunnan, kulttuurin sekä lähiyhteisön jäseniksi. Sosialisatiofunktioon kuuluu yhteiskunnan ja kulttuurin hyväksi

toteamien arvojen, toimintamallien, käyttäytymistapojen ja roolien siirtäminen uudelle sukupolvelle. Sosialisatioon kuuluu myös sellaisten toimintatapojen, tietojen ja taitojen välittäminen nuorille, mitkä luovat nuorille mahdollisuuden osallistua yhteiskunnan kehittämiseen ja uudistamiseen. (Nieminen 2007, 23.)

Personalisaatiofunktio on nuoren ohjaamista siinä, että hän voisi kehittyä omaksi itsekseen. Nuorta autetaan tunnistamaan omat tarpeensa ja pyrkimyksensä. Jotta personalisaatiofunktio voitaisiin toteuttaa, se edellyttää, että nuoren yksilöllisyys tunnustetaan ja häntä tuetaan siinä. Nuorisotyö on suuressa roolissa nuoren persoonan vahvistamisessa. Nuorisotyön tehtävänä on kehittää nuoren henkilökohtaisia mahdollisuuksia ja luoda innostavia oppimiskokemuksia. Tämän funktion toteutuminen edellyttää sitä, että nuori on vapaaehtoisesti mukana toiminnassa. (Nieminen 2007, 24.)

Kompensaatiofunktion tehtävänä on auttaa, ohjata ja tukea nuoria, joilla on ongelmia joko omien persoonallisten mahdollisuuksien toteutumisessa tai vaikeuksia yhteiskuntaan liittymisessä. Kompensaatiofunktio tasoittaa ja korjaa niitä puutteita, joita ilmenee sosialisatiossa ja personalisaatiossa. Nuorisotyössä kompensatiofunktio voidaan toteuttaa esimerkiksi lastensuojelun ja nuortenhuollon tyyllisillä menetelmillä. Voidaan käyttää myös projekteja ja kohdennettua nuorisotyötä. Tässä funktiossa nuorisotyön tavoitteena on pyrkiä korjaamaan nuoren ongelmia, jotka liittyvät esimerkiksi henkilökohtaiseen elämänhallintaan. (Nieminen 2007, 25.)

Resursointi- ja allokointifunktolla tarkoitetaan yhteiskunnan nuorille osoittamiin voimavaroihin keskittymistä ja näiden voimavarojen suuntaamista vaikuttamiseen. Funktion tavoitteena on, että pyrkisivät vaikuttamaan itseään koskeviin asioihin omien järjestöjensä kautta. Neljä esiteltyä nuorisotyön funktiota eivät ole toisiaan poissulkevia. Yksi nuorisotyön toimija voi toteuttaa samanaikaisesti useampaa eri funktiota. Samankaltaisia funktioita, kuin nuorisotyössä esiintyy, voivat toteuttaa myös muut yhteiskunnalliset instituutiot. Niitä ovat esimerkiksi sosiaalityö, koulu, perhe liikuntatoimi ja oppilashuolto. Kyseiset instituutiot voivat toimia

yhdessä nuorisotyön kanssa tai tiukasti nuorisotyöstä erillään. (Nieminen 2007, 26–27.)

Nuorisolaissa määrätään, että kuntien tulee järjestää nuorisotyötä. Laissa sanotaan, että nuorisotyön ja nuorisopolitiikan järjestäminen on kunnan vastuulla. Nuorisotyötä voidaan toteuttaa myös alueellisena yhteistyönä eri kuntien kesken. Kunnan lisäksi nuorisotyön toteutuksesta vastaavat järjestöt, jotka tekevät nuorisotyötä sekä nuorisoyhdistykset. Nuorisolaissa määritellään millaisia asioita kunnan nuorisopolitiikkaan ja nuorisotyöhön täytyy kuulua. Näitä asioita ovat harrastusmahdollisuuksien ja toimintatilojen järjestäminen, nuorten ympäristökasvatus, etsivä nuorisotyön järjestäminen, nuorten tieto- ja neuvontapalveluiden järjestäminen, kulttuurisen, kansainvälisen, liikunnallisen ja monikulttuurisen nuorisotoiminnan toteuttaminen sekä tarpeen mukaan järjestettävät nuorten työpajapalvelut. Kuntien tulee kuulla nuoria asioissa, jotka koskettavat heitä. Nuorilla tulee myöskin olla mahdollisuus päästä osallistumaan asioiden käsittelyyn, jotka koskevat alueellista ja paikallista nuorisopolitiikkaa ja nuorisotyötä. (L27.1.2006/72.)

5 NUORTEN VAPAA-AJANVIETTOMAHDOLLISUUKSIA VAASASSA

Vaasasta löytyy nuorisotaloja, jotka sijaitsevat eri puolilla Vaasaa. Tällä hetkellä Vaasassa toimii seitsemän nuorisotaloa. Nuorisotalot ovat Ristinummella sijaitseva Ristikka, Villa Gerby Gerbyssä, Kultsa keskustassa, Huutoniemellä oleva Hutskin kellari, Suviboxi Suvilahdessa, Sumpu Isolahdessa sekä Vähässäkyrössä sijaitseva Kyrölä. Nuorisotaloilla on mahdollista tavata kavereita, pelailla erilaisia pelejä tai muuten vain viettää aikaa rennosti. Nuorisotalojen tiloissa järjestetään myös tapahtumia ja kerhoja. Lisäksi Vaasassa toimii erilaisia kerhoja, jotka tarjoavat mahdollisuuden harrastaa esimerkiksi potkunyrkkeilyä tai futsalia. (Vaasan kaupunki 2016 a.)

Vaasassa toimii nuorisovaltuusto. Tänä syksynä nuorisovaltuuston vaalit ovat uudistuneet. Ensimmäistä kertaa ikinä kaikkien vaasalaisten 13-20-vuotiaiden nuorten on mahdollista asettua ehdolle. Ehdokkaita on alettu etsimään syyskuun alussa. Vaalit järjestetään marraskuussa. Kaikilla 13-20-vuotiailla vaasalaisilla on äänioikeus. (Vaasan kaupunki 2016 a.)

Huutoniemellä sijaitsee skeittihalli. Skeittihallista löytyy iltapäivisin kello 15-18 välisenä aikana vuoro alle 15-vuotiaille nuorille. Yli 15-vuotiaiden nuorten vuoro on kello 18-21. Skeittihalli on avoinna maanantaista perjantaihin. Maanantaisin, tiistaisin ja keskiviikkoisin on nuorempien vuorolla mahdollista käyttää potkulautaa. (Vaasan kaupunki 2016 b.)

Kaupungin nuorisopalvelut ylläpitää rokkikoulua. Rökkikoulun päätarkoituksena on tarjota nuorille erilainen vaihtoehto musiikin opiskeluun. Rökkikoulussa huomioidaan nuorten toivomukset ja tavoitteet yksilöllisesti. Rökkikoulussa tarjotaan rock- ja pop-musiikin opetusta. Opetukseen sisältyy muun muassa yksityisopetusta, bändiopetusta, esiintymistä, säveltämistä, sovittamista sekä laulu-opetusta, mikä toteutetaan yhteistyönä Vaasan Kuula-opiston kanssa. Rökkikoulu on järjestänyt myös musiikkitapahtumia. (Vaasan kaupunki 2016 c.)

Nuorille on tarjolla tieto- ja neuvontapalvelu nimeltä Reimari. Reimarista löytyy apua ja ohjausta nuorten omiin ongelmiin ja pohdintoihin. Reimarin palvelut on tarkoitettu vaasalaisille nuorille, jotka ovat alle 29-vuotiaita. Vaasassa työskentelee myöskin Etsiviä nuorisotyöntekijöitä. Etsivä nuorisotyöntekijät auttavat monissa erilaisissa elämän haasteissa. Tällaisia haasteita voivat olla esimerkiksi keskeytyneet opinnot, ongelmat toimeentulon tai terveyden kanssa sekä ongelmat omassa elämäntilanteessa. Etsivä nuorisotyöntekijöihin voi olla yhteydessä myös silloin, jos on muuten vain juttuseuran tarpeessa. (Vaasan kaupunki 2016 d.)

Lisäksi Vaasassa on useita eri urheiluseuroja, joissa on mahdollista harrastaa liikuntaa. Kansalaisopisto tarjoaa runsaasti erilaisia kursseja. Musiikkia on mahdollista harrastaa esimerkiksi Kuula-opistossa. Vaasassa on paljon erilaisia mahdollisuuksia harrastaa ulkoliikuntaa. Vaasassa on esimerkiksi lenkipolkuja, frisbeegolfratoja sekä talvisin hiihto- ja luistelumahdollisuuksia. Voimaharjoittelua ja ryhmäliikuntaa voi harrastaa kuntosaleilla, joita löytyy Vaasasta useita. Vaasassa on myöskin uimahalli.

6 NUORISOTALON TYÖNTEKIJÖIDEN HAASTATTELU

Ennen varsinaisen tutkimuksen aloittamista käytiin tekemässä taustatutkimusta. Tutkimuksen toimeksiantaja ehdotti palaverissa, että tutkimuksen tekijä voisi käydä haastattelemassa nuorisotalon työntekijöitä. Idea oli hyvä, koska haastatteleamalla nuorisotalon työntekijöitä päästäisiin käsitykseen siitä, mikä on päivittäin nuorten kanssa tekemisissä olevien työntekijöiden näkemys siitä, millaista on vaasalaisen nuorten vapaa-ajanvietto. Haastattelu suoritettiin 17.2.2016 ja paikkana oli Vaasalainen nuorisotalo Ristikka. Haastateltavina olivat Ristikalla työskentelevä Petri Hautamäki sekä nuorisotalo Sunhouseella työskentelevä Jenni Suojanen. Ristikan ja Sunhousen työntekijät valikoituivat haastateltaviksi siksi, koska suurin osa Ristikalla ja Sunhouseella käyvistä nuorista käy Variskan yläkoulua.

Työntekijöiltä kyseltiin aluksi, minkälaisia vapaa-ajanviettomahdollisuuksia nuorille on Ristinummen, Huutoniemen ja Teeriniemen alueella tarjolla. Alueelta löytyy kaksi nuorisotaloa, skeittihalli, skeittipuisto, frisbeegolfrata sekä ilmainen kuntosali Sunhouseella. Haastateltavat olivat kuitenkin sitä mieltä, että kaikkia vapaa-ajanviettomahdollisuuksia ei juurikaan hyödynnetä. Esimerkiksi nuorisotalo Sunhousen kävijämäärät ovat todella pieniä, mikä saattaa osittain johtua nuorisotalon syrjäisestä sijainnista. Ilmaisella kuntosalilla ei myöskään ole kovin paljoa kävijöitä. (Hautamäki & Suojanen 2016.)

Haastattelussa pääpaino oli Ristinummen alueessa ja Ristikan nuorisotalossa, sillä Ristikka on melko suuri nuorisotalo, jossa riittää paljon kävijöitä. Kävijöistä suurin osa on 7.–8.-luokkalaisia. Lähes 80 prosenttia kävijöistä on maahanmuuttajataustaisia. Ristikalla käy tasapuolisesti sekä tyttöjä että poikia. Ristikalla nuoret voivat pelata esimerkiksi, biljardia, pingistä, lautapelejä, playstationpelejä, olla tietokoneella tai muuten vain viettää aikaa yhdessä. Lisäksi käytössä on liikuntasali, jonne voi mennä pelaamaan erilaisia pallopelejä. Monet nuorisotalolla käyvistä nuorista ovat myös aktiivisia harrastajia esimerkiksi urheiluseuroissa. (Hautamäki & Suojanen 2016.)

Haastattelemani työntekijät pitivät tärkeänä sitä, että eri toimijat Ristinummen sekä Huutoniemen ja Teeriniemen alueella tekisivät enemmän yhteistyötä. Tiiviim-

mällä yhteistyöllä voitaisiin saada aikaan merkittävämpiä muutoksia. Haastateltavat pitivät positiivisena asiana sitä, että nykyään asuinaluerajat ovat hämärtyneet. Nykyisin pyritään yhä enemmän tekemään yhteistyötä kaikkien nuorten hyväksi, rajoista välittämättä. Nuorisotalon työntekijät korostivat erityisesti sitä, että on tärkeää saada nuorten ääni kuuluviin. Kun ryhdytään pohtimaan esimerkiksi sitä, miten nuorten vapaa-ajanviettomahdollisuuksia voisi kehittää, asiaa täytyy kysyä nuorilta itseltään. Työntekijöiden näkemys on kuitenkin se, että tällä hetkellä nuoret ovat tyytyväisiä vapaa-ajanviettomahdollisuuksiinsa ja mitään suurempia ongelmia nuorten keskuudessa ei ole havaittavissa. Nuoret viihtyvät nuorisotalo Ristikalla niin hyvin, että he ovat usein toivoneet nuorisotalolle pidempiä aukioloaikoja. Monena vuotena nuorten suurena toiveena on ollut se, että nuorisotalo voisi olla auki myös sunnuntaisin sekä loma-aikoina. Useat nuorisotalolla säännöllisesti käyvät nuoret ovat niin nuoria, että he eivät vielä ole kesätöissä. Siksi kesällä olisi mukavaa päästä nuorisotalolle, jotta aika kuluisi paremmin. (Hautamäki & Suojanen 2016.)

Yleisesti ottaen haastatellut työntekijät olivat sitä mieltä, että tällä hetkellä nuorten asiat ovat hyvin ja Ristinummi on mainettaan parempi paikka.

7 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

Tutkimus toteutettiin huhtikuussa 2016 ja tutkimuskohteena olivat vaasalaisen Variskan yläkoulun kahdeksannen luokan oppilaat. Keväällä 2016 Variskan yläkoululla oli 134 kahdeksaluokkalaista. Tutkimuksen päätutkimuskysymys oli: Kuinka tyytyväisiä nuoret ovat omien asuinalueidensa vapaa-ajanviettomahdollisuuksiin ja hyödyntävätkö he niitä? Alatutkimuskysymyksiä oli kaksi.

Alatutkimuskysymys 1: Toivoisivatko nuoret lisätietoa oman asuinalueen vapaa-ajanviettomahdollisuuksista ja millaisia kehitysideoita nuorilla on?

Alatutkimuskysymys 2: Miten nuoret viettävät vapaa-aikaansa?

Päätutkimuskysymykseen pyrittiin saamaan vastaus mielipidettä mittaavien kysymysten avulla, joissa oli valmiiksi annetut vastausvaihtoehdot täysin eri mieltä, eri mieltä, en osaa sanoa, samaa mieltä ja täysin samaa mieltä.

Vastaukset alatutkimuskysymyksiin pyrittiin saamaan käyttämällä avoimia kysymyksiä sekä mielipidettä mittaavia kysymyksiä.

7.1 Tutkimusmenetelmä

Tutkimus on toteutettu kvantitatiivisena tutkimuksena. Kvantitatiivista tutkimusta kutsutaan myös tilastolliseksi tutkimukseksi tai määrälliseksi tutkimukseksi. Tilastollisessa tutkimuksessa voidaan selvittää kysymyksiä, jotka liittyvät prosentiosuuksiin sekä lukumääriin. Usein kvantitatiivisessa tutkimuksessa käytetään tutkimuslomakkeita, jotka ovat standardoituja. Kyselylomakkeissa on valmiit vastausvaihtoehdot. Tutkimuksen tuloksia esitetään taulukoin ja kuvioin. (Heikkilä 2008, 16.) Kvantitatiivisessa tutkimuksessa tutkimuksen tekemiseen tarvittavat tiedot voidaan kerätä itse tai voidaan käyttää muiden tekemiä tilastoja, tietokantoja ja rekistereitä (Heikkilä 2008, 18). Tässä tutkimuksessa tiedot kerättiin itse. Tähän päädyttiin siksi, koska aiheesta ei ollut olemassa valmista tilastotietoa. Tutkimuksessa haluttiin tutkia tietyn vaasalaisen koulun nuorten vapaa-ajanviettoa, joten oli kaikkein yksinkertaisinta tehdä kysely itse. Tutkimuksessa käytetään kui-

tenkin muiden henkilöiden aiemmin tekemiä tutkimuksia vertailupohjana omasta tutkimusaineistosta saaduille tuloksille.

Kvantitatiivisissa tutkimuksissa tiedonkeruumenetelmänä toimii yleensä informoitu kysely, postikysely, puhelin- tai käyntihaastattelu tai www-kysely. Www-kysely toteutetaan internetin kautta. Tämä kyselytapa on viime vuosina yleistynyt nopeaa tahtia. Kyseisen tiedonkeruumenetelmän käyttäminen kuitenkin edellyttää sitä, että jokaisella vastaajalla on mahdollisuus käyttää internetiä. Kyselyn toteuttaminen vaatii myös tutkimuksen tekijältä asiantuntemusta www-kyselyiden tekemisestä. (Heikkilä 2008, 18.) Tässä tutkimuksessa päädyttiin keräämään aineisto internetissä e-lomakekyselyä käyttämällä (liite 1). Kyseinen tiedonkeruumenetelmä valittiin, koska haluttiin käyttää nykyaikaista menetelmää. Oletuksena oli, että tutkimuksen kohderyhmänä olleet nuoret innostuisivat vastaamaan e-lomakekyselyyn helpommin, kuin perinteiseen paperiseen kyselylomakkeeseen. Lisäksi tutkimuksen tekijällä oli jo aiempaa kokemusta e-lomakekyselyistä, sillä e-lomakkeiden tekemistä oltiin opintojen aikana harjoiteltu useilla eri opintojaksoilla.

Tutkimusmenetelmäksi valittiin kvantitatiivinen tutkimus, koska tutkittava joukko oli laaja. Kvantitatiivinen tutkimusote sopii hyvin tutkimusmenetelmäksi silloin, kun tutkittava joukko on numeerisesti suuri. (Heikkilä 2008, 16.) Tutkimuksessa haluttiin käyttää myös muutamia avoimia kysymyksiä, koska tutkija halusi saada selville nuorten omia näkemyksiä. Usein kyselylomakkeissa on mukana myös muutamia avoimia kysymyksiä. Kyselylomakkeiden avoimissa kysymyksissä tyypillistä on se, että kysymykset on rajattu siten, että ne ohjaavat vastaajan ajattelua tiettyyn suuntaan. Avoimia kysymyksiä on tarkoituksenmukaista käyttää silloin, kun vastausvaihtoehtoja ei tarkasti tiedetä etukäteen. (Heikkilä 2008, 49.)

7.2 Tiedonkeruu

Tiedonkeruumenetelmäksi valittu e-lomakekysely oli puolistrukturoitu kysely. Puolistrukturoidulle kyselylle tyypillistä on se, että suurin osa lomakkeen kysymyksistä on strukturoituja. Strukturoitujen kysymysten lisäksi puolistrukturoidulla kyselylomakkeella voi olla avoimia kysymyksiä sekä muita kysymystyyppejä.

Puolistrukturoitu kyselylomake on hyvä tiedonkeruumenetelmä, koska tällainen lomake antaa tutkijalle joustavuutta. Kyselylomaketta laatiessa on kuitenkin syytä miettiä avoimien kysymysten lukumäärää. Mitä enemmän avoimia kysymyksiä on, sitä enemmän työtä tutkijalla on niiden käsittelyssä, koska avointen kysymysten vastaukset täytyy käydä läpi huolellisesti yksitellen. (Virtual Statistics 2016.) Tämän tutkimuksen kyselylomakkeessa on ainoastaan kaksi avointa kysymystä. Tämä johtuu siitä, että jo etukäteen tiedettiin vastaajamäärän olevan suuri. Sen vuoksi avoimien kysymysten määrä haluttiin jättää vähäiseksi, koska muuten avointen kysymysten käsittelyyn olisi kulunut paljon aikaa.

Tutkimuksen toteutusvaiheessa tutkimuksen tekijä lähetti linkin e-lomakekyselyyn Variskan yläkoulun apulaisrehtorille, joka lähetti kyselyn eteenpäin kahdeksannen luokan luokanvalvojille. Luokanvalvojat antoivat linkin oppilaille, jotka vastasivat kyselyyn omilla älypuhelimillaan. Vastauksia kyselyyn tuli 59 kappaletta. Kysely sisälsi 12 kysymystä. Kyselyssä oli erilaisia kysymystyyppejä. Käytetyt kysymystyypit olivat strukturoidut kysymykset, skaaloihin perustuvat kysymykset sekä avoimet kysymykset.

Strukturoituja kysymyksiä voidaan kutsua suljetuiksi kysymyksiksi. Strukturoituja kysymyksiä on perusteltua käyttää silloin, kun vastausvaihtoehdot on rajatusti ja vaihtoehdot tiedetään etukäteen. Suljetuilla kysymyksillä pystytään helposti pois sulkemaan virheiden mahdollisuus. Lisäksi suljetut kysymykset yksinkertaistavat vastausten käsittelyä. Kyselyyn vastaajille vastaaminen on helpompaa, kun tutkija on etukäteen antanut vastausvaihtoehdot. Tärkeimpiä strukturoitujen kysymysten ominaisuuksia ovat vastausvaihtoehtojen vähäinen määrä, kaikille vastaajille löytyy sopiva vaihtoehto sekä vastausvaihtoehdot ovat toisensa poissulkevia. Tutkimuksessa olevassa kyselyssä suurin osa suljetuista kysymyksistä oli dikotomisia kysymyksiä, joissa vastausvaihtoehdot on vain kaksi. Kyselystä löytyi yksi monivalintakysymys, jossa vastaajalla oli useampi vastausvaihtoehto. (Heikkilä 2008, 51.)

Strukturoitujen kysymysten etuna on se, että tuloksia on helppoa käsitellä tilastollisesti sekä kysymykseen vastaaminen on nopeaa. Suljettujen kysymysten yhtenä

suurimpana haittapuolena on se, että vastauksia saatetaan antaa harkitsematta. (Heikkilä 2008, 51.)

Tutkimuksen skaaloihin perustuvissa kysymyksissä tutkija on esittänyt väittämiä, joista tutkittava itse valitsee, kuinka vahvasti hän on samaa tai eri mieltä kuin väittäjä, mikä esitetään kyselyssä (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2004, 189). Kyselyssä vastausvaihtoehdot ovat: täysin eri mieltä, eri mieltä, en osaa sanoa, samaa mieltä ja täysin samaa mieltä.

Kyselyn avoimissa kysymyksissä vastausvaihtoehtoja ei ollut, vaan kysymyksen perään jätettiin tyhjä tila, johon vastaaja sai kirjoittaa vastauksensa omin sanoin. Avoimissa kysymyksissä on etuna se, että vastaaja saa kertoa sen, mitä hänellä todellisuudessa on mielessään. Avoimet kysymykset tuovat esiin sen, mikä on kyselyyn vastanneiden mielestä tärkeää. (Hirsjärvi ym. 2004, 190.) Avoimet kysymykset ovat myös helppoja laatia. Niiden haittapuolena on kuitenkin se, että saatujen vastausten käsittely on työlästä. Avoimiin kysymyksiin on helppo jättää vastaamatta. Lisäksi sanallisten vastausten luokittelu on haastavaa. (Heikkilä 2008, 49.)

7.3 Aineiston analysoiminen

E-lomakkeen strukturoidut kysymykset sekä skaaloihin perustuvat kysymykset analysoitiin käyttämällä apuna taulukoita ja kuvioita. Taulukoita ja kuvioita käytettiin, koska tutkimuksessa haluttiin esitellä prosenttiosuuksia. Tutkimuksessa haluttiin tarkastella nuorten kokemuksia ja mielipiteitä prosenttiosuuksien avulla. Tutkimuksessa ei tarkasteltu tyttöjen ja poikien vastausten välisiä eroavaisuuksia eikä myöskään sitä, onko eri asuinalueilla asuvien vastausten välillä eroja. Prosenttiosuudet oli kaikkein helpointa esittää taulukoita ja kuvioita käyttämällä.

Haittana e-lomakekyselyn suljetuissa- ja skaaloihin perustuvissa kysymyksissä oli se, että olemassa oleva tilanne saatiin selvitettyä, mutta ei saatu selville minkä takia tilanne on sellainen kuin on (Heikkilä 2008, 16). Tästä esimerkkinä on se, että kyselyyn vastanneista nuorista 78 prosenttia oli vastannut, että ei käy säännöllisesti nuorisotaloilla ja 22 prosenttia vastasi käyvänsä säännöllisesti nuorisotaloil-

la. Kysymyksessä saatiin siis selville tilanne siitä, kuinka moni nuori käy nuorisotaloilla. Tutkimuksessa ei kuitenkaan saatu selville sitä, miksi nuoret joko käyvät tai eivät käy säännöllisesti nuorisotaloilla.

Avoimet kysymykset analysoitiin käyttämällä aineistolähtöisen sisällönanalyysin menetelmää teemoittelua. Teemoittelu analyysimenetelmänä tarkoittaa, että ensin muodostellaan teemat, jonka jälkeen vastaukset ryhmitellään teemojen mukaan ja sen jälkeen ryhdytään tarkastelemaan vastauksia yksityiskohtaisemmin. (Jyväskylän yliopisto 2015.) Sisällönanalyysi sopii analysointitavaksi sekä kirjoitettuun tekstiin, että suulliseen kommunikaatioon. Tämän menettelytavan avulla voidaan tiivistää kerätty tieto siten, että pystytään tarkastelemaan tutkittavien asioiden ja ilmiöiden yhteyksiä, merkityksiä ja seurauksia. Sisällönanalyysin tarkoitus on pyrkiä luomaan hajanaisesta aineistosta selkeä ja yhdenmukainen. Näin aineiston tulkinta ja johtopäätösten tekeminen on helpompaa. (Tampereen Teknillinen Yliopisto 2016.)

7.4 Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys

Tiedonkeruumenetelmäksi päätettiin valita internetissä tehtävä e-lomakekysely, koska kyselyssä vastaukset tallentuvat suoraan tietokantaan, jolloin aineistoa on mahdollista ryhtyä käsittelemään heti, kun aineistonkeruu päättyy. Internetkyselyä käyttämällä saadaan kerättyä nopeasti paljon tietoa. Tätä kyselytapaa on perusteltua käyttää, kun on mahdollista saada edustava otos. Internet-kyselyn toteutus sopii hyvin koulumaailmaan. Vastaaminen voidaan tehdä tietokonehuokassa tai oppilaat voivat vastata kyselyyn omilla älylaitteillaan. Vastausten säilyttäminen on helppoa, koska kyselyn vastaukset löytyvät tietokannasta. (Heikkilä 2008, 69.)

Kyselyn käyttämiseen tiedonkeruumenetelmänä liittyy myös haittoja. Kyselystä saatua aineistoa voidaan pitää pinnallisena ja teoreettisesti vaatimattomana. Kyselyä tehdessä ei voida olla varmoja siitä, että vastaajat ymmärtävät vastausvaihtoehdot varmasti oikein. Väärinymmärryksiltä ei aina pysty välttymään. Tutkija ei voi tietää ovatko vastaajat perehtyneitä asiasta, josta kysymyksiä esitettiin. Kun tutkija ei itse ole paikalla, kun kyselyyn vastataan, niin on hankalaa saada var-

muutta siitä, että vastaajat ovat vastanneet kysymyksiin rehellisesti ja huolellisesti. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2003, 182.) E-lomakekyselyssä haittana on se, että ei voida olla varmoja siitä, että sama henkilö ei vastaa kyselyyn useaan kertaan. On myös hankalaa estää tutkimusjoukkoon kuulumattomien henkilöiden vastaaminen kyselylomakkeeseen. (Heikkilä 2008, 19.)

Jokaisessa tutkimuksessa pyritään välttämään virheiden syntymistä, mutta silti tutkimustulosten pätevyudessa ja luotettavuudessa on vaihtelevuutta. Tutkimuksen luotettavuuden arviointiin liittyy kaksi käsitettä: reliabelius ja validius. Reliabelius tutkimuksessa tarkoittaa mittaustulosten toistettavuutta. Reliabelius tarkoittaa mittauksen tai tutkimuksen kykyä antaa tuloksia, jotka ovat eissattumanvaraisia. Tutkimustulosten reliabeliutta voidaan mitata monella eri tapaa. Tutkimusta voidaan pitää reliabelina esimerkiksi silloin, kun kaksi eri arvioijaa päätyy samanlaiseen lopputulokseen. Tutkimustulosta voidaan pitää luotettavana myös silloin, jos eri tutkimuskerroilla saadaan samanlainen tulos. (Hirsjärvi ym. 2004, 216.)

Käsitteellä validius tarkoitetaan pätevyyttä. Sillä tarkoitetaan tutkimusmenetelmän kykyä mitata sitä asiaa, mitä tutkimuksessa on tarkoitus mitata. Monesti esimerkiksi kyselylomakkeissa tutkija on saanut esittämiinsä kysymyksiin vastaukset, mutta vastaajat eivät olekaan käsittäneet kysymyksiä siten kuin tutkija on ajatellut. (Hirsjärvi ym. 2004, 216 – 217.) Tässä tutkimuksessa tutkimuksen validiutta tukee se, että vastausvaihtoehdoista oli tehty tarkoituksella todella yksinkertaisia. Kysymykset olivat sellaisia, joita oli hankalaa ymmärtää väärin. Kyselylomake sisälsi useita sellaisia kysymyksiä, joihin oli annettu valmiit vastausvaihtoehdot. Kyselylomaketta tehdessä oli otettu kohderyhmä tarkasti huomioon. Kohderyhmänä olivat yläasteikäiset nuoret, jotka eivät välttämättä jaksa keskittyä pitkiin ja monimutkaisiin avoimiin kysymyksiin. Tämän vuoksi päädyttiin käyttämään lyhyitä ja yksinkertaisia kysymyksiä valmiiden vastausvaihtoehtojen kera.

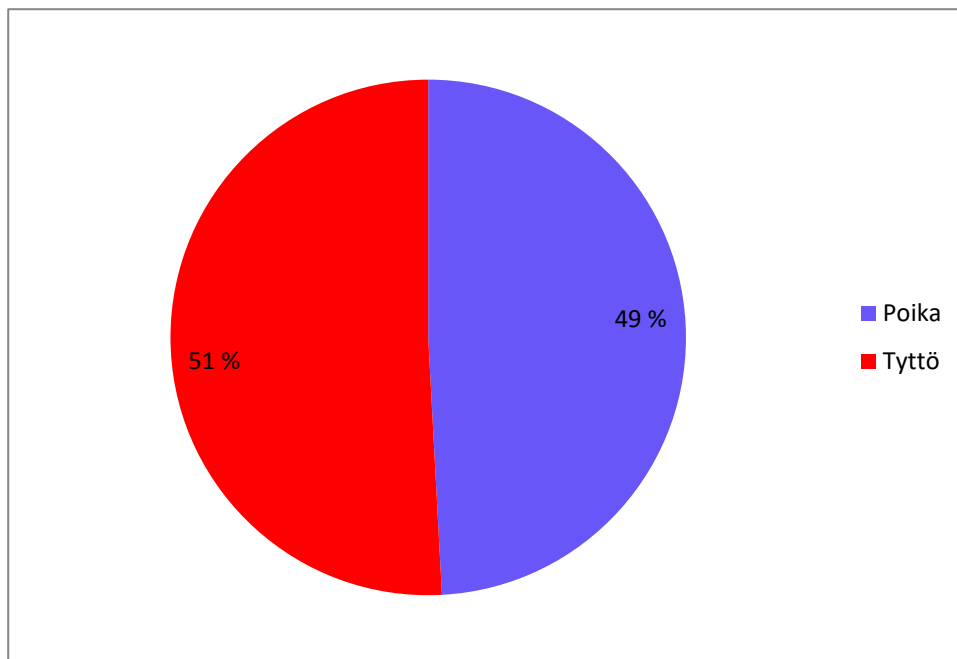
Tämän tutkimuksen eettisyyttä tukee se, että kenenkään ei ollut pakko vastata kyselyyn, vaan vastaaminen oli vapaaehtoista ja kyselyn tekemisen pystyi halutesaan keskeyttämään. Tutkimusetiikkaan kuuluu se, että tutkittavalla henkilöllä

täytyy aina olla mahdollisuus keskeyttää tutkimus. Tutkittava voi myös kieltäytyä osallistumasta, vaikka hän olisikin etukäteen antanut suostumuksensa tutkittavana olemiselle. Myös siinä tapauksessa, kun tutkimuksen tekeminen on jo aloitettu. Tämä perustuu siihen, että tutkittava ei voi etukäteen olla tietoinen siitä, kuinka tutkimus etenee. Tutkittava saattaa kokea jotkin kysymykset liian henkilökohtaisiksi ja tungetteleviksi. Mikäli tutkittava päätyy siihen, että haluaa keskeyttää tutkimuksen tekemisen, tutkijan täytyy hyväksyä asia eikä painostaa tutkittavaa jatkamaan. (Mäkinen 2006, 95.) Tutkimuksen tekijä ei ollut itse paikalla, kun tutkimukseen osallistujat vastasivat kyselyyn, joten keskeyttäminen tai vastaamatta jättäminen oli helpompaa. Opettaja jakoi oppilaille linkin internetkyselyyn ja hakkaat saivat käydä vastaamassa kyselyyn. Opettaja ei valvonut sitä, ketkä ovat käyneet vastaamassa.

Oppilaat pystyivät vastaamaan kyselyyn täysin anonyymisti. Kysymykset olivat sellaisia, joista ei voi mitenkään tunnistaa kuka kysymykseen on vastannut. Vastauksia ei nähnyt kukaan muu kuin tutkija. Kyselylomake ja vastaukset poistettiin sen jälkeen, kun opinnäyte työ valmistui. Ennen tutkimuksen aloittamista haettiin tutkimuslupa Variskan yläkoulun rehtorilta. Tutkimusluvan yhteydessä varmistettiin myös se, että tutkimuskohteen nimi saa esiintyä opinnäytetyössä.

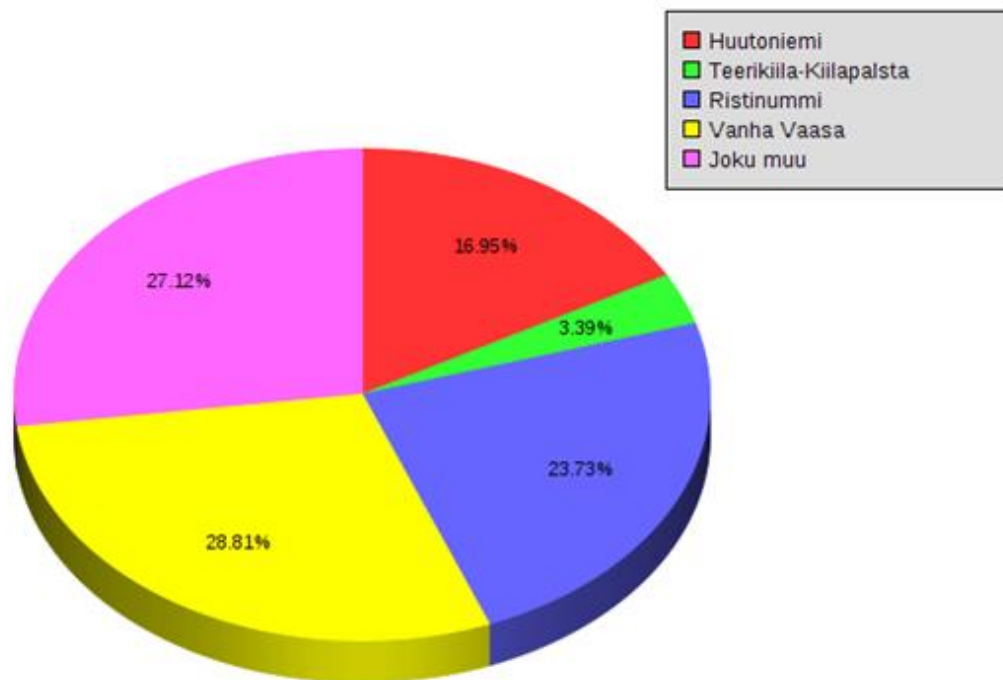
8 TUTKIMUSTULOKSET

E-lomakekysely lähetettiin Variskan yläkoulun rehtorille, joka jakoi kyselyn eteenpäin kahdeksannen luokan luokanvalvojille. Oppilaita oli 134 ja vastauksia saatiin 59 kappaletta. Kyselyn vastausprosentti oli 44 %.

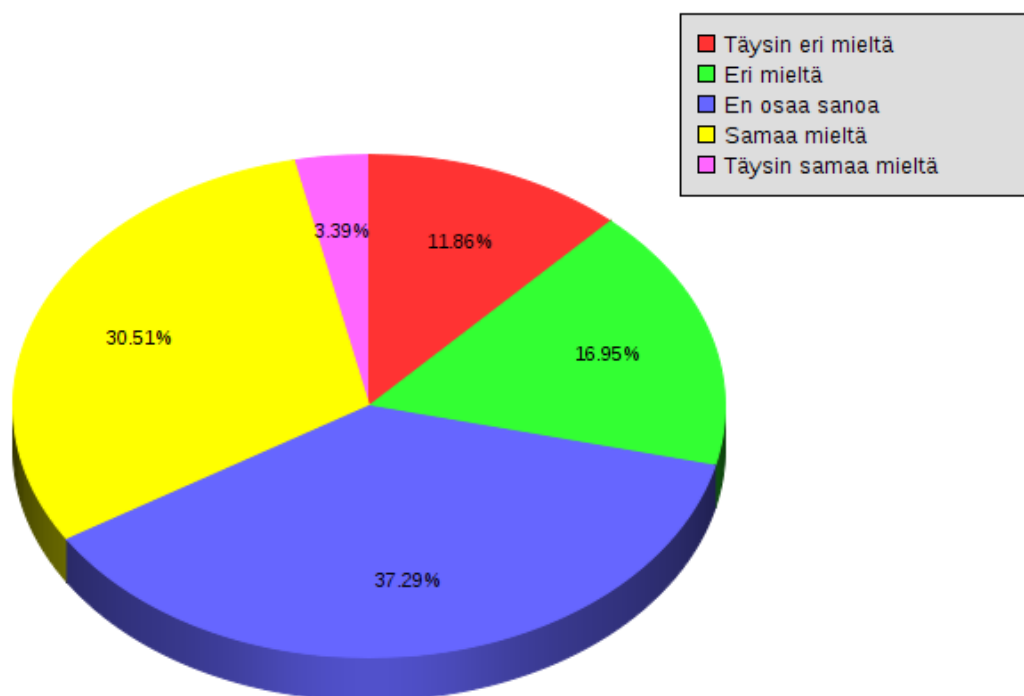
Kuvio 1. Vastaajien sukupuolijakauma

Kuviossa 1 on esitetty vastaajien sukupuolijakauma. Vastaajista poikia on ollut 49 % ja tyttöjä 51 %.

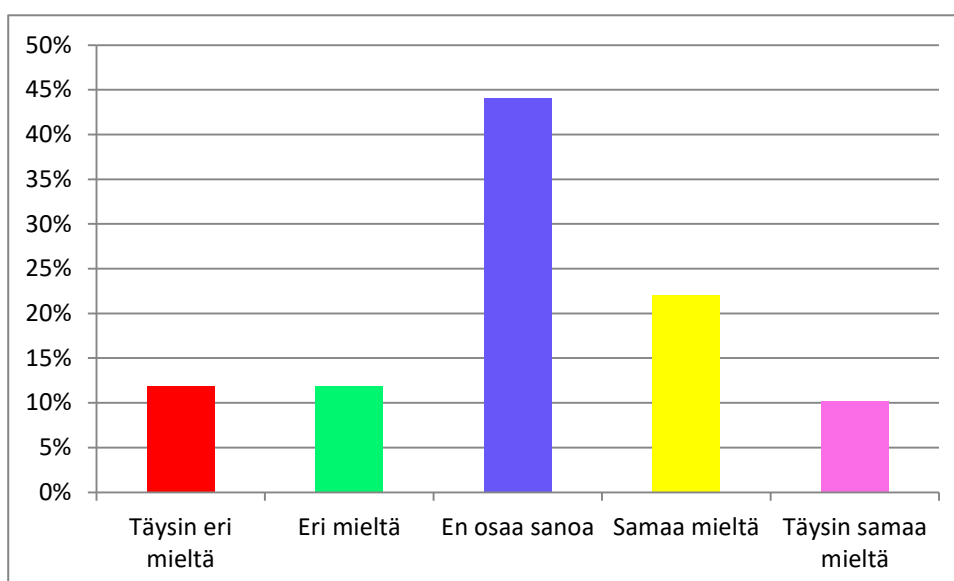
Kuvio 2. Vastaajien asuinalue

Kuviossa kaksi esitetään vastaajien asuinalue. Suurin osa vastaajista 29 % asuu Vanhassa Vaasassa. 24 % kyselyyn vastanneista asuu Ristinummella. 17 % asuu Huutoniemellä ja 3 % asuu Teeriniemi-Kiilapalstan alueella. 27% asuu jollakin muulla asuinalueella. Kyselylomakkeessa oli kirjoitusvirhe, mistä saattaa johtua, että niin moni kyselyyn vastanneista oli vastannut asuvansa jollakin muulla asuinalueella. Kyselylomakkeessa oli vastausvaihtoehdona Teerikiila-Kiilapalsta, vaikka lomakkeessa olisi oikeasti kuulunut lukea Teeriniemi-Kiilapalsta. Tämä kirjoitusvirhe on voinut sekoittaa nuoria ja sen vuoksi he ovat valinneet vastausvaihtoehdon joku muu.

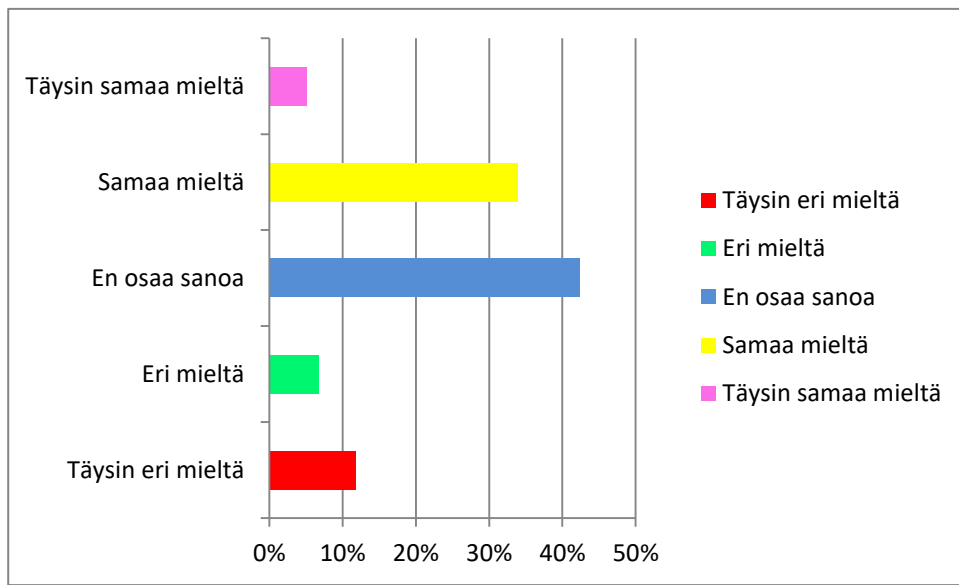
Kuvio 3. Vapaa-ajanviettomahdollisuudet

Kuviossa kolme esitellään tuloksia kysymyksestä: ”Koen, että omalla asuinalueellani on riittävästi nuorille suunnattuja vapaa-ajanviettomahdollisuuksia”. Suurin osa vastaajista eli 37 % oli vastannut kysymykseen en osaa sanoa. 32 % oli asiasta samaa mieltä. 17% oli eri mieltä. Vastaajista 12 % oli täysin eri mieltä. 3 % oli täysin samaa mieltä.

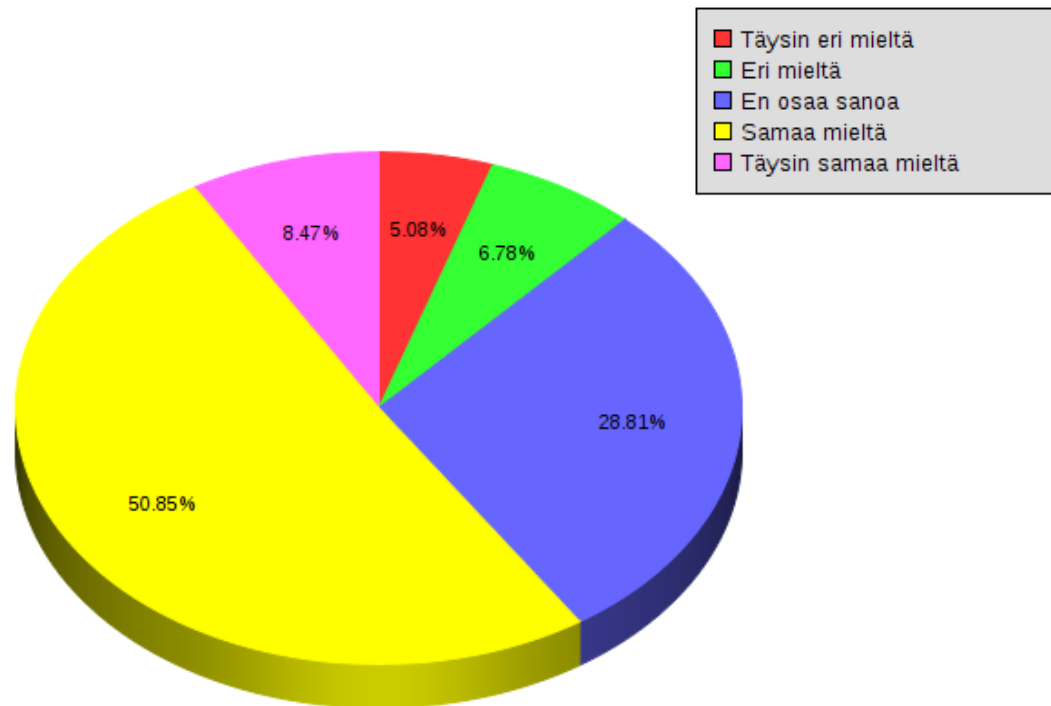
Kuvio 4. Liikuntamahdollisuudet

Kuviossa neljä esitetään vastauksia kysymyksen: ”Mielestäni omalla asuinalueellani pitäisi olla enemmän liikuntamahdollisuuksia”. Vastaajista 44 % oli vastannut kysymykseen en osaa sanoa. 22 % oli samaa mieltä. Vaihtoehdon eri mieltä oli valinnut 12 % vastaajista. 12 % vastanneista oli vastannut täysin eri mieltä. 10 % vastaajista oli täysin samaa mieltä.

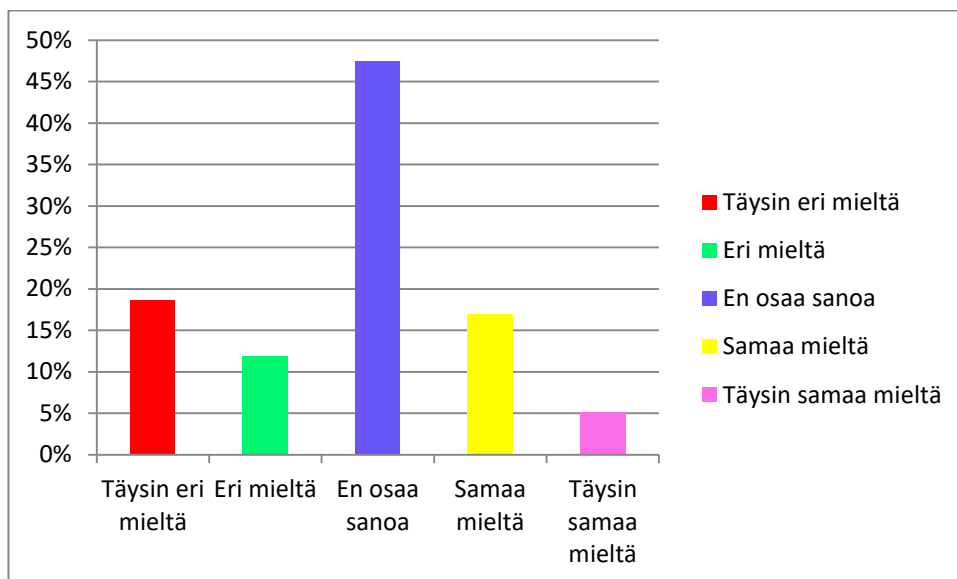
Kuvio 5. Nuorten oleskelutilat

Kuviossa viisi esitetään vastauksia kysymykseen: ”Mielestäni omalla asuinalueellani pitäisi olla enemmän nuorille suunnattuja oleskelutiloja kuten esimerkiksi nuorisotaloja”. Vastaajista 42 % oli valinnut vastausvaihtoehdon en osaa sanoa. 34 % vastasi olevansa samaa mieltä. 12 % oli vastannut täysin eri mieltä. 7 % vastanneista oli valinnut vaihtoehdon eri mieltä. Täysin samaa mieltä vaihtoehdon oli valinnut 5 % vastaajista.

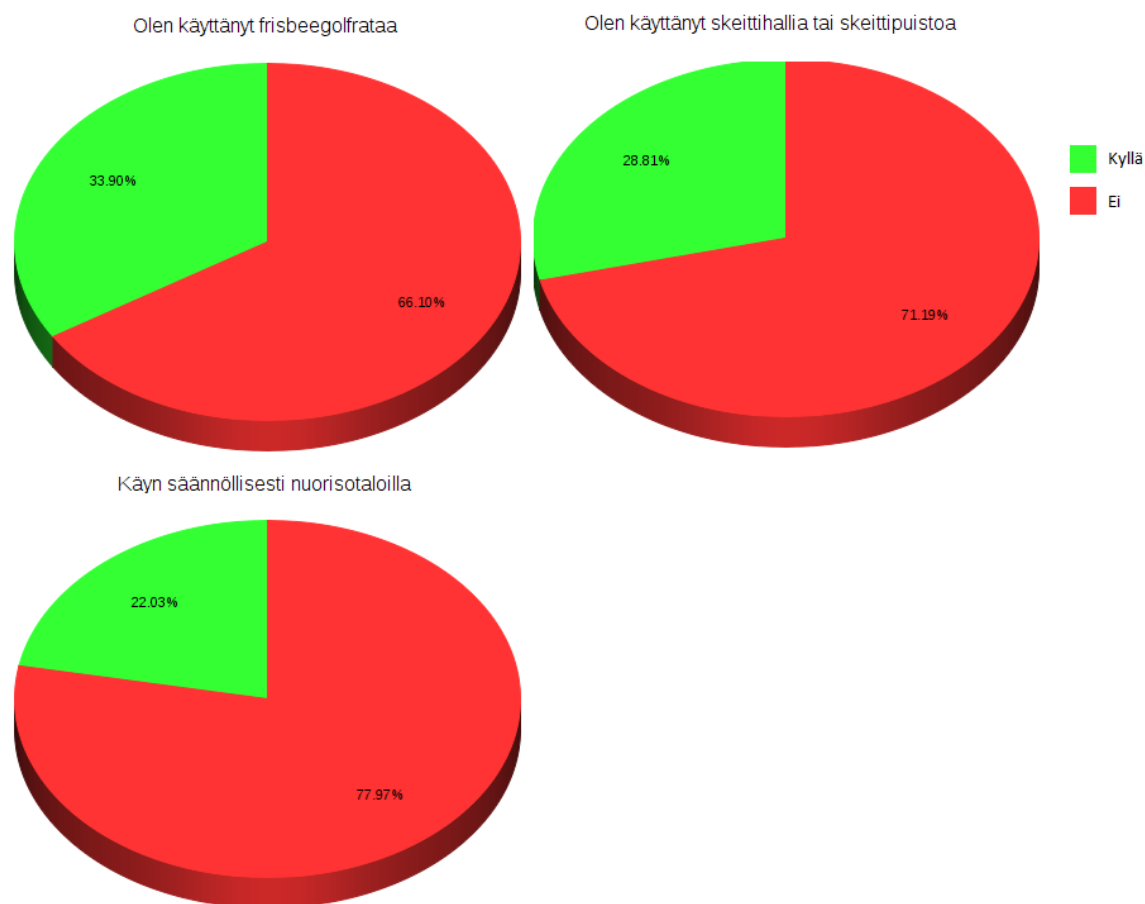
Kuvio 6. Olemassa olevat vapaa-ajanviettomahdollisuudet

Kuviossa kuusi on esitetty kyselyyn vastanneiden vastauksia kysymykseen: ”Koen, että olen saanut riittävästi tietoa jo olemassa olevista nuorille suunnatuista vapaa-ajanviettomahdollisuuksista”. Vastaajista yli puolet 51 % oli vastannut olevansa samaa mieltä. 29 % oli valinnut vaihtoehdon en osaa sanoa. 8 % oli täysin samaa mieltä. Vastaajista 7 % oli valinnut vastausvaihtoehdon eri mieltä. 5 % vastaajista oli täysin eri mieltä.

Kuvio 7. Vapaa-ajanviettomahdollisuudet omalla asuinalueella

Kuvion seitsemän pylväsdiagrammi esittää tuloksia kysymykseen: ”Toivoisin, että saisin lisätietoa siitä, millaisia nuorten vapaa-ajanviettomahdollisuuksia omalla asuinalueellani on”. Vastaajista 47 % valitsi vastausvaihtoehdon en osaa sanoa. 19 % vastaajista oli täysin eri mieltä. 17 % vastaajista oli samaa mieltä. 12 % vastaajista oli valinnut vastausvaihtoehdon eri mieltä. Täysin samaa mieltä – vaihtoehdon oli valinnut 5 % vastaajista.

Kuvio 8. Harrastuspaikat

Kuviossa 8 esitellään vastauksia siihen, ovatko nuoret käyttäneet jo olemassa olevia vapaa-ajanviettomahdollisuuksia. Frisbeegolfrataa on käyttänyt 34 % kyselyyn vastanneista. 29 % vastaajista on käyttänyt skeittihallia tai skeittipuistoa. Kyselyyn vastanneista nuorista 22 % käy säännöllisesti nuorisotaloilla.

8.1 Vapaa-ajanvietto

Kyselylomakkeen lopussa oli kaksi avointa kysymystä. Ensimmäinen avoimista kysymyksistä käsitteli vapaa-ajanviettoa. Kysymyksessä kysyttiin, kuinka yleensä vietät vapaa-aikaasi. Ilmauksia kysymykseen tuli yhteensä 64. Ilmauksia on 64, vaikka vastaajia oli vain 59, koska jotkut vastaajat olivat maininneet samassa vastauksessa useita eri tapoja, kuinka viettävät vapaa-aikaansa. Esimerkiksi ”*Kotona tai kavereiden kanssa*”. Näin ollen samasta vastauksesta saatiin ilmaus kahteen

teemaan. Ilmaukset jaettiin kuuteen eri teemaan (Ks. Taulukko 1). Teemoiksi muodostuivat kaverit, koti, liikunta ja harrastukset, tietokone, nuorisotalo ja jokin muu.

Taulukko 1. Vapaa-ajanvietto tavat

Teemat	Ilmaisut
Kaverit	29
Koti	13
Liikunta ja harrastukset	12
Tietokone	4
Nuorisotalo	2
Jokin muu	4
Yhteensä	64

Kaverit (29 ilmaisia). Kyselyyn vastanneista 29 henkilöä kertoi viettävänsä vapaa-aikaansa yleensä kavereiden kanssa. Yli puolet vastaajista viettää vapaa-aikaansa kavereiden kanssa, joten asiasta voidaan päätellä, että kavereilla on selkeästi suuri merkitys kyselyyn vastanneiden nuorten elämässä ja vapaa-ajanvietossa.

”Olemalla ystävän kanssa”

”Kavereiden kanssa roikun jossain”

”Kavereiden kanssa pihalla vaa ollaa”

Koti (13 ilmaisu). Kymmenen vastaajaa vastasi viettävänsä vapaa-aikansa kotona.

”Istun kotona”

”Kotona”

Liikunta ja harrastukset (12 ilmaisu). Vastaajista 12 viettää vapaa-aikansa liikunnan ja muiden harrastusten parissa. Kyselyyn vastanneet nuoret harrastavat muun muassa koripalloa, uintia, lenkkeilyä, jalkapalloa ja musisoimista.

”Pelaamalla jalkapalloa”

”Korista pelaillen”

”Harrastuksissa ja kavereitten kanssa”

”Kotona, kavereiden seurassa tai musisoimassa”

Tietokone (3 ilmaisu). Kolme vastaajaa viettää vapaa-aikansa olemalla tietokoneella.

”Netissä”

Nuorisotalo (2 ilmaisu). Vastaajista kaksi viihtyy vapaa-ajallaan nuorisotalolla. Toinen vastaajista kertoi käyvänsä kavereiensa kanssa Ristikan nuorisotalolla.

”Ulkona pelaas futista tai nuorisotalolla”

”Kavereiden kans ristikal”

Jokin muu (4 ilmaisu). Teemaan jokin muu jaoteltiin ilmaisut, jotka eivät soineet mihinkään muuhun teemaan.

”Hengailemalla.”

”Ajan mönkijällä metsässä.”

”Pelaan”

”Pihalla”

Lisäksi kysymykseen oli tullut kolme vastausta, jotka jätettiin analysoinnin ulkopuolelle, koska vastaukset olivat asiattomia.

8.2 Vapaa-ajanviettomahdollisuuksien kehittäminen

Kyselylomakkeen viimeinen kysymys oli seuraavanlainen: ”Miten toivoisit, että nuorille suunnattuja vapaa-ajanviettomahdollisuuksia kehitettäisiin omalla asuinalueellasi?” Kysymykseen saatiin 38 ilmausta. Ilmauksia on 38, vaikka vastaajia oli 59, koska moni vastaajista oli jättänyt vastaamatta kysymykseen. Ilmaukset jaoteltiin kuuteen teemaan (Ks. Taulukko 2). Teemat olivat seuraavat: ei tarvitse kehittää, en tiedä, lisää liikuntamahdollisuuksia, huvipuisto, tiloja nuorille sekä jotain muuta.

Taulukko 2. Kehittämisehdotukset

Teemat	Ilmaisut
Ei tarvitse kehittää	8
En tiedä	15
Lisää liikuntamahdollisuuksia	4
Huvipuisto	2
Tiloja nuorille	7
Jotain muuta	2
Yhteensä	38

Ei tarvitse kehittää (8 ilmaisua.) Vastaajista kahdeksan koki, että oman asuinalueen vapaa-ajanviettomahdollisuuksia ei ole tarvetta kehittää.

”Ei tartte mitään.”

”Ei mitenkään.”

”Ei tarvitse tehdä mitään.”

En tiedä (15 ilmaisua.) Kyselyyn vastanneista suurin osa ei tiennyt kuinka oman asuinalueen vapaa-ajanviettomahdollisuuksia voisi heidän mielestään kehittää.

”En tiedä”

”Emt”

Lisää liikuntamahdollisuuksia (4 ilmaisua.) Neljä vastaajaa kaipasi asuinalueelleen lisää liikuntamahdollisuuksia.

”Joku kunnon liikuntapaikka kiitos.”

”Sali.”

”Esim. parkour rata jne...”

”Enemmän futismaaleja.”

Huvipuisto (2 ilmaisua.) Kyselyyn vastanneista kaksi henkilöä toivoi huvipuistoa.

”Vaasaan uusi huvipuisto tai sisähuvipuisto.”

Tiloja nuorille (7 ilmaisua.) Vastaajista seitsemän toivoi, että nuorille olisi tarjolla enemmän sisätiloja tai nuorisotaloja.

”Lisää jtn sisätiloja minne voi mennä.”

”Että nuorille olisi enemmän vapaa-ajanviettopaikkoja.”

”Olisi enemmän kuin yksi nuorisotalo.”

”En tiedä, joku nuorisotalo Teeriniemelle tai Huutoniemelle.”

Jotain muuta (2 ilmaisua.) Teeman jotain muuta alle luokiteltiin kaksi vastausta, jotka eivät sopineet muihin teemoihin.

”Kerrottais enemmän missä tapahtuu ja yritettäisiin saada nuoria paremmin mukaan ja toiminta sopisi kaikille osallistujille.”

”Laneja.”

Lisäksi vastausten joukossa oli yksi asiaton vastaus, joka jätettiin analysoimatta. Moni vastaajista oli jättänyt kokonaan vastaamatta kysymykseen.

9 JOHTOPÄÄTÖKSET

Tutkimuksen vastausprosentti oli hyvä, sillä lähes puolet kahdeksannen luokan oppilaista oli vastannut kyselyyn. Alun perin tavoitteena oli saada kyselyyn noin 60 vastausta. Tavoite toteutui hyvin, sillä vastauksia saatiin 59 kappaletta. Tutkimuksen kannalta oli hyvä, että vastaajien sukupuolijakaumassa ei ollut suuria eroja. Kyselyyn oli vastannut hieman enemmän tyttöjä kuin poikia. Kun sukupuolijakauma oli jakautunut niin tasaisesti, tutkimuksessa saatiin selville sekä poikien että tyttöjen mielipiteitä tasapuolisesti.

Vastaajista suurin osa asui Vanhan Vaasan asuinalueella. Asuinalueita kysyttäessä toiseksi suurimman vastaajamäärän oli saanut vastausvaihtoehto joku muu. Tällä vaihtoehdolla tarkoitettiin jotakin muuta asuinalueita kuin mitä oli annettu vastausvaihtoehdoksi. Tutkimuksessa jäi kuitenkin epäselväksi millä asuinalueella tämän vastausvaihtoehdon valinneet asuivat. Kyselylomakkeessa olisikin voinut olla tarkentava kysymys, jossa olisi voinut kertoa millä asuinalueella asuu, jos on valinnut vastausvaihtoehdon joku muu. Kyselyyn oltiin laitettu vastausvaihtoehtoiksi suuria asuinalueita, jotka sijaitsevat lähellä Variskan koulua. Voi kuitenkin olla, että vastaajista moni asuu kauempana Variskasta, joten heille ei siksi ollut löytynyt sopivaa vastausvaihtoehtoa.

Kysymykseen vastaaminen saattoi olla hankalaa siksi, että usein asuinalueajat ovat hämäreitä. Esimerkiksi Ristinummi on iso asuinalue, mutta asuinalueen sisällä voi olla pienempiä alueita, joita kutsutaan omalla nimellään. Jotkut voivat pitää tärkeänä sitä, että omaa asuinalueita kutsutaan juuri oikealla nimellä, ja kun oikea nimi ei ole ollut vaihtoehdoissa, niin kysymykseen on vastattu vaihtoehto joku muu. Voi myös olla, että kyselylomakkeessa ollut kirjoitusvirhe hämmensi nuoria. Kyselylomakkeessa yhtenä vastausvaihtoehtona oli Teerikiila-Kiilapalstan asuinalue. Lomakkeessa olisi oikeasti kuulunut olla vaihtoehtona Teeriniemi-Kiilapalsta. On mahdollista, että jotkut Teeriniemellä tai Kiilapalstalla asuvista nuorista ymmärsivät kyseessä olevan kirjoitusvirheen, joten siksi he valitsivat vastausvaihtoehdon. Osa taas saattoi hämääntyä ja valita tämän takia vaihtoehdon joku muu.

Lähes kaikissa kysymyksissä, joissa vastaajan piti valita vastausvaihtoehto täysin eri mieltä, eri mieltä, en osaa sanoa, samaa mieltä tai täysin samaa mieltä, suosituin vastausvaihto oli en osaa sanoa. Tämä saattaa johtua siitä, että vastaajat eivät ole jääneet pohtimaan asiaa tarkemmin. En osaa sanoa on helppo valita, jos asiasta ei ole tietoa tai minkäänlaista mielipidettä. Ainoastaan kysymyksessä, joka sisälsi väittämän: ”Koen, että olen saanut riittävästi tietoa jo olemassa olevista nuorille suunnatuista vapaa-ajanviettomahdollisuuksista”, en osaa sanoa ei ollut suosituin vastausvaihtoehto. Tähän kysymykseen 51 prosenttia vastaajista oli vastannut olevansa samaa mieltä. Voidaankin siis todeta, että ilmeisesti tiedotus on toiminut hyvin ja sitä on ollut riittävästi. Se on positiivinen asia, sillä nuorilta ei jää vapaa-ajanviettomahdollisuuksia hyödyntämättä sen vuoksi, että heillä ei olisi riittävästi tietoa siitä mitä on tarjolla.

Kyselyssä nuorilta haluttiin tiedustella ovatko he käyttäneet Variskan koulun lähellä sijaitsevia vapaa-ajanviettomahdollisuuksia. Nuorilta kysyttiin kolmesta vapaa-ajanviettomahdollisuudesta. Kaikissa kysymyksissä selkeästi yli puolet oli vastannut kysymykseen ei. Onkin syytä pohtia, minkä takia nuoret eivät ole innostuneet kyseisiä vapaa-ajanviettopaikkoja hyödyntämään. Voidaankin miettiä johduko asia mahdollisesti siitä, että paikat eivät ole nuorten mielestä mielekkäitä. Syynä voi olla myös se, että on korkea kynnyks mennä kokeilemaan uusia harrastuksia. Myös kaveripiiri voi vaikuttaa asiaan. Vain 22 % vastanneista kertoi käyvänsä säännöllisesti nuorisotaloilla. Mikäli läheisimmät kaverit eivät käy nuorisotalolla, niin sinne harvemmin tulee lähdettyä. Lisäksi muut harrastukset vaikuttavat varmasti siihen, käyttävätkö nuoret frisbeegolfrataa, skeittihallia tai skeittipuistoa ja käyvätkö he nuorisotaloilla. Esimerkiksi urheiluseuroissa harjoituksia on monta kertaa viikossa. Harjoitusten ohella nuoret eivät välttämättä enää jaksaa harrastaa mitään ylimääräistä, vaan he keskittyvät enemmän rentoutumiseen ja kavereiden kanssa olemiseen.

Suurin osa kyselyyn vastanneista kertoi viettävänsä pääsääntöisesti vapaa-aikaansa kavereiden kanssa. Kavereilla onkin suuri merkitys yläasteikäisten nuorten elämässä. Tämä tieto tukee tässä opinnäytetyössä esiteltyä teoretietoa. Opin-

näytetyössä esitellyssä Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssi ry:n tutkimuskoosteessa nuoret olivat myös sitä mieltä, että ystävät ovat tärkeä osa vapaa-aikaa.

Nuorilla ei ollut kovinkaan paljoa omia ehdotuksia siihen, kuinka vapaa-ajanviettomahdollisuuksia voitaisiin kehittää. Vastaajista suurin osa oli vastannut kysymykseen ”en tiedä”. Toiseksi yleisin mielipide oli se, että vapaa-ajanviettomahdollisuuksia ei tarvitse kehittää mitenkään. Eniten nuoret toivoivat kehitystä siihen, että saataisiin enemmän nuorille tarkoitettuja tiloja. Mielenkiintoista onkin se, että Vaasasta löytyy useita eri nuorisotaloja, mutta tämän tutkimuksen perusteella nuoret eivät juurikaan käy nuorisotalolla. Silti nuoret toivovat lisää oleskelutiloja nuorille. Olisikin kiinnostavaa tietää millaisia tiloja nuoret kaipaisivat.

Tutkimuksen avoimessa kysymyksessä, jossa kysyttiin kuinka nuoret viettävät vapaa-aikaansa, selvisi että moni viettää vapaa-aikaansa liikunnan ja muiden harrastusten parissa. Sekä suomen Nuorisoyhteistyön tutkimuskoosteessa että 2009-2010 vuonna tehdyssä Kansallisessa liikuntatutkimuksessa selvisi, että liikunta on yksi suomalaisten lasten ja nuorten suosituimmista harrastuksista. Ei siis ollut lainkaan yllättävää, että myös moni Variskan koulua käyvä viettää vapaa-aikaansa harrastaen liikuntaa tai jotakin muuta.

Tutkimustuloksissa yllättävää oli se, kuinka moni nuorista viettää vapaa-aikaansa kotona. Vaasassa on tarjolla paljon erilaisia vapaa-ajanviettomahdollisuuksia ja varmasti jokaiselle löytyy jotakin kiinnostavaa. Nuorilla ei myöskään ollut kovin paljoa omia ehdotuksia siihen, kuinka vapaa-ajanviettomahdollisuuksia voisi kehittää. Voi siis olla, että pääosin kotona vietettävä vapaa-aika johtuu omasta halusta ja valinnasta eikä siitä, että Vaasassa ei olisi tarjolla riittävästi vapaa-ajanviettomahdollisuuksia. Toinen yllättävä tulos oli se, että vain kolme nuorista oli vastannut viettävänsä vapaa-aikansa tietokoneella. Opinnäytetyössä esitelty ebrand Suomi Oy:n ja Oulun kaupungin sivistys- ja kulttuuripalveluiden tekemä kyselytutkimus sosiaalisen median käytöstä tuki sitä, että nuoret viettäisivät runsaasti aikaa sosiaalisessa mediassa ja tietokoneella. Tämän opinnäytetyön tutkimus ei kuitenkaan antanut vastaavanlaisia tuloksia. Asia saattaa johtua esimerkik-

si siitä, että nuoret eivät välttämättä miellä sosiaalisen median palveluiden käyttämistä varsinaiseksi vapaa-ajanvietoksi. Sosiaalisen median käyttäminen on jo niin yleistä, että sitä tehdään usein muiden asioiden ohessa eikä sosiaalisessa mediassa olemista mielletä tekemiseksi.

Tehdyn tutkimuksen perusteella voidaan todeta, että nuoret ovat melko tyytyväisiä vapaa-ajanviettomahdollisuuksiin omilla asuinalueillaan. Tämä tutkimustulos vahvistaa tutkimuksessa haastateltujen nuorisotalon työntekijöiden mielipidettä. Haastatteluhetkellä nuorisotalon työntekijät uskoivat, että tällä hetkellä nuorten asiat ovat hyvin.

Tutkimukseen osallistuneet nuoret ovat saaneet riittävästi tietoa siitä, millaisia vapaa-ajanviettomahdollisuuksia heidän asuinalueillaan on. He eivät kaipaisi lisätietoa aiheesta. Monessa tutkimuksessa esiintyneessä kysymyksessä en osaa sanoa - vastausvaihtoehto oli kaikkein suosituin. Onkin hankalaa sanoa, että ovatko vastaajat olleet oikeasti sitä mieltä, että he eivät osaa vastata kysymykseen, vai onko mahdollista, että he eivät ehkä ymmärtäneet kaikkia kysymyksiä oikein.

10 POHDINTA

Opinnäytetyö oli mielenkiintoinen, mutta pitkä prosessi. Aluksi haasteita tuotti aiheen valinta. Olin jo kauan tiennyt, että haluaisin tehdä opinnäytetyön, mikä liittyisi jollain tapaa nuoriin. En vain osannut päättää minkälaisen lähestymistavan valitsisin ja kuinka tutkimukseni suorittaisin. Lopulta löysin Vaasan ammattikorkeakoulun Portal-sivustolta aiheeni. Aihe tuntui juuri omanlaiselta, koska olen kiinnostunut nuorten kanssa tehtävästä työstä. Aihe vaikutti myös tärkeältä, sillä tutkimustuloksilla voisi oikeasti olla vaikutusta nuorten elämään. Otin yhteyttä lehtori Riku Niemistöön ja hän kertoi kiinnostuksestani opinnäytetyön toimeksiantajalle Teeri-Kiilan asukasyhdistykselle. Pidimme tammikuussa 2016 palaverin, jossa minun lisäksi paikalla oli lehtori Riku Niemistö, perhekeskuksen työntekijä sekä Teeri-Kiilan asukasyhdistyksen puheenjohtaja. Palaverista sain hyviä neuvoja siihen, kuinka voisin lähteä tutkimustani toteuttamaan.

Teoreettisen viitekehityksen löytäminen omaan tutkimukseeni oli helppoa, koska nuoriin liittyvää kirjallisuutta löytyi paljon ja Suomessa on tehty useita nuoriin liittyviä tutkimuksia. Ennen varsinaisen kyselyn tekemistä kävin haastattelemassa kahden vaasalaisen nuorisotalon työntekijöitä. Idea haastattelun tekemiseen tuli Teeri-Kiilan asukasyhdistyksen puheenjohtajalta. Haastattelun tekeminen oli todella hyödyllistä, sillä sain paremman käsityksen siitä, millaisia vapaa-ajanviettomahdollisuuksia nuorille on Vaasassa tarjolla. Lisäksi oli kiinnostavaa kuulla nuorisotalon työntekijöiden mielteitä siitä, millaista vaasalaisten nuorten vapaa-ajanvietto nykyään on.

Tutkimustulosten saaminen osoittautui vaivattomaksi. Tutkimuskohteena olleet Variskan yläkoulun kahdeksannen luokan oppilaat vastasivat kyselylomakkeeseen omilla älypuhelimillaan. Heidän vastauksensa tallentuivat suoraan tietokantaan ja pääsin heti tarkastelemaan tuloksia. Lomake toimi moitteettomasti, mutta jälkikäteen huomasin, että sen olisi voinut esitellä jollakin tutkimukseen liittymättömällä ryhmällä. Jotkin kysymykset saattoivat olla hieman epäselviä nuorille, vaikka pyrinkin tekemään kyselylomakkeesta mahdollisimman yksinkertaisen. Tutkimustulosten analysointi oli yksinkertaista, koska tiedot sai siirrettyä suoraan

tietokannasta Exceliin. Avointen kysymysten analysoiminen onnistui myös hyvin, koska nuorten vastaukset oli helppoa jakaa teemoihin. Nuoret olivat vastanneet avoimiin kysymyksiin melko lyhyesti. Tämä oli kuitenkin jo etukäteen oletettavissa. Olen tyytyväinen siitä, että valitsin tiedonkeruumenetelmäksi e-lomakkeen. E-lomakkeen käyttö oli yksinkertainen ja nopea tapa kerätä tutkimustuloksia. Sen käyttäminen mahdollisti myöskin sen, että kysely pystyttiin jakamaan vaivattomasti suurelle määrälle ihmisiä. Mielestäni pystyin tutkimuksellani vastaamaan tutkimuksen päätutkimuskysymykseen sekä alatutkimuskysymyksiin.

Kokonaisuudessaan opinnäytetyö eteni hyvin aikataulussa. Sain hankittua tutkimusluvan jo hyvissä ajoin keväällä, mikä helpotti opinnäytetyön tekemistä. Tein opinnäytetyötä jonkin verran kesällä, mutta pääosin työni valmistui 2016 vuoden elo-syyskuun aikana.

Kiinnostava jatkotutkimusaihe opinnäytetyölleni olisi se, että tutkittaisiin sitä kuinka yläkouluikäiset nuoret viettävät vapaa-aikaansa ja verrattaisiin kuinka tyttöjen ja poikien vastausten tulokset eroavat keskenään. Omassa työssäni en erotellut tyttöjen ja poikien vastauksia. Olisi voinut olla mielenkiintoista selvittää oliko heidän vastaustensa välillä eroja. Toinen mielenkiintoinen jatkotutkimusaihe voisi olla tutkimus, jossa pyritään selvittämään kuinka aktiivisesti nuoret harrastavat liikuntaa vapaa-ajallaan. Omassa opinnäytetyössäni tuli selville, että usea nuori harrastaa vapaa-ajallaan liikuntaa ja osa nuorista toivoi lisää liikuntapaikkoja omalle asuinalueelleen. Opinnäytetyössä esitellyt muiden tahojen tekemät tutkimukset puhuivat myöskin sen puolesta, että liikunta on lasten ja nuorten keskuudessa suosittu harrastus. Olisi kiinnostavaa saada tietää mikä on tilanne yhden yksittäisen yläkoulun kohdalla.

LÄHTEET

Aaltonen, M., Ojanen, T., Vihunen, R. & Vilén, M. 1999. Nuoren aika. Porvoo. WSOY.

Aaltonen, M., Ojanen, T., Vihunen, R. & Vilén, M. 2003. Nuoren aika. Porvoo. WSOY.

Aapola, S. & Kaarninen, M. 2003. Näkökulmia suomalaisen nuoruuden ja nuorison historiaan. Teoksessa Nuoruuden vuosisata – Suomalaisen nuorison historia, 9-33. Toim. Aapola, S. & Kaarninen, M. Helsinki. Suomalaisuuden kirjallisuuden seura.

Clarke-Pearson, K., O’Keeffe G. S. & Council on communication and media. 2011. Clinical Report—The Impact of Social Media on Children, Adolescents, and Families. PEDIATRICS - Official journal of the American Academy of Pediatrics. Viitattu 29.9.2016. <http://pediatrics.aappublications.org/content/pediatrics/early/2011/03/28/peds.2011-0054.full.pdf>

ebrand Suomi Oy & Oulun kaupungin sivistys- ja kulttuuripalvelut 2016 a. SoMe ja nuoret 2016. Esittely. <http://www.ebrand.fi/somejanuoret2016/>

ebrand Suomi Oy & Oulun kaupungin sivistys- ja kulttuuripalvelut 2016 b. SoMe ja nuoret 2016. Tiivistelmä. <http://www.ebrand.fi/somejanuoret2016/tiivistelma/>

Hautamäki, P. & Suojanen, J. 2016. Nuorisotalon työntekijät. Nuorisotalo Ristikka. Haastattelu 17.2.2016.

Heikkilä, T. 2005. Tilastollinen tutkimus. Helsinki. Edita.

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2004. Tutki ja kirjoita. Helsinki. Tammi.

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2003. Tutki ja kirjoita. Helsinki. Tammi.

Janssen, I., Nichol, M.E & Pickett, W. 2009. Associations Between School Recreational Environments and Physical Activity. Journal of School Health.

Jyväskylän yliopisto. 2015. Teemoittelu. Viitattu 8.2.2016. <https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/aineiston-analyysimenetelmat/teemoittelu>

Jyväskylän yliopisto. 2016. Sosiaalinen media. Viitattu 29.9.2016. <http://kans.jyu.fi/sanasto/sanat-kansio/sosiaalinen-media>

Kotilainen, S. 2007. Mediakulttuuri nuorisotyössä. Teoksessa Nuorisotyötä on tehtävä – Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet, 139-155. Toim. Hoikka, T & Sell, A. Helsinki. Nuorisotutkimusverkosto.

L 27.1.2006/72. Nuorisolaki. Säädos säädöstietopankki Finlexin sivuilla. Viitattu 6.4.2016. <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060072>

L 13.4.2007/417. Lastensuojelulaki. Säädos säädöstietopankki Finlexin sivuilla. Viitattu 6.4.2016. <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2007/20070417>

Mannerheimin Lastensuojeluliitto. 2016. Persoonallisuuden ja tunne-elämän kehitys. Viitattu 29.9.2016. http://www.mll.fi/vanhempainnetti/tietokulma/kasvu_ja_kehitys/12_15-vuotias/persoonallisuus_ja_tunne-elama/

Mäkinen, O. 2006. Tutkimusetiikan ABC. Helsinki. Tammi.

Määttä, M. & Tolonen, T. 2011. Johdanto. Teoksessa Annettu, otettu, itse tehty – Nuorten vapaa-aika tänään, 5-12. Toim. Määttä, M. & Tolonen, T. Helsinki. Hakapaino.

Nieminen, J. 2007. Vastavoiman hahmo – Nuorisotyön yleiset tehtävät, oppimisympäristöt ja eetos, 21-44. Toim. Hoikkala, T. & Sell, A. Helsinki. Nuorisotutkimusverkosto.

Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssi ry. 2012. Nuorista Suomessa. Vapaa-aika. Harrastukset. Viitattu 15.9.2016. <http://primapaper.fi/allianssi/muita-julkaisuja/ns2012/primapaper>

Suomen Nuorisoyhteistyö –Allianssi ry. 2016. Nuorisotyö. Viitattu 14.9.2016. <http://www.alli.fi/edunvalvonta/nuorisotyö/>

Tampereen Teknillinen Yliopisto. 2016. Tiedon analysointi. Viitattu 9.9.2016. <https://www.tut.fi/verne/tutkimusmenetelmat/tiedon-analysointi/>

Vaasan kaupunki 2016 a. Nuorten Vaasa. Nuorisotalot. Viitattu 14.9.2016. <https://www.vaasa.fi/node/2951/>

Vaasan kaupunki 2016 b. Nuorten Vaasa. Skeittihalli. Viitattu 14.9.2016. <https://www.vaasa.fi/palvelut/skeittihalli>

Vaasan kaupunki 2016 c. Nuorten Vaasa. Rökkikoulu. Viitattu 14.9.2016. <https://www.vaasa.fi/nuorten-vaasa/rokkikoulu>

Vaasan kaupunki 2016 d. Nuorten Vaasa. Nuorten neuvontapalvelu Reimari, Etsivä nuorisotyö ja Ohjaamo Pohjanmaa. Viitattu 14.9.2016. <https://www.vaasa.fi/palvelut/nuorten-neuvontapalvelu-reimari-etsiva-nuorisotyö-ja-ohjaamo-pohjanmaa>

Valo. 2016. Kansallinen liikuntatutkimus 2009-2010. Viitattu 29.9.2016. <http://www.sport.fi/tyoyhteisot/taustatietoa/tutkittua-tietoa/kansallinen-liikuntatutkimus-2009-2010>

Virtual Statistics. 2016. Puolistrukturoitu haastattelu. Viitattu 28.9.2016.
<https://www.stat.fi/virsta/tkeruu/04/02/>

LIITE 1.

Kysely Variskan yläkoulun 8. luokkalaisille

Teen opinnäytetyötä nuorten vapaa-ajanvietosta. Toivon, että auttaisit minua työssäni ja vastaisit tähän kyselyyn.

Sukupuoli

- Poika
 Tyttö

Asuinalue

- Millä asuinalueella asut? Huutoniemi
 Teerikiila-Kiilapalsta
 Ristiinnummi
 Vanha Vaasa
 Joku muu

Vapaa-aika ja harrastukset

- Koen, että omalla asuinalueellani on riittävästi nuorille suunnattuja vapaa-ajanviettomahdollisuuksia Täysin eri mieltä
 Eri mieltä
 En osaa sanoa
 Samaa mieltä
 Täysin samaa mieltä

- Mielestäni omalla asuinalueellani pitäisi olla enemmän liikuntamahdollisuuksia Täysin eri mieltä
 Eri mieltä
 En osaa sanoa
 Samaa mieltä
 Täysin samaa mieltä

- Mielestäni omalla asuinalueellani pitäisi olla enemmän nuorille suunnattuja oleskelutiloja kuten esimerkiksi nuorisotaloja Täysin eri mieltä
 Eri mieltä
 En osaa sanoa
 Samaa mieltä
 Täysin samaa mieltä

- Koen, että olen saanut riittävästi tietoa jo olemassaolevista nuorille suunnatuista vapaa-ajanviettomahdollisuuksista Täysin eri mieltä
 Eri mieltä
 En osaa sanoa
 Samaa mieltä
 Täysin samaa mieltä

- Toivoisin, että saisin lisätietoa siitä, millaisia nuorten vapaa-ajanviettomahdollisuuksia omalla asuinalueellani on Täysin eri mieltä
 Eri mieltä
 En osaa sanoa
 Samaa mieltä
 Täysin samaa mieltä

Olen käyttänyt frisbeegolfrataa

- Kyllä
 Ei

Käyn säännöllisesti nuorisotaloilla

- Kyllä
 Ei

Olen käyttänyt skeittihallia tai skeittipuistoa

- Kyllä
 Ei

Miten yleensä vietät vapaa-aikaasi?

Miten toivoisit, että nuorille suunnattuja vapaa-ajanviettomahdollisuuksia kehitettäisiin omalla asuinalueellasi?

Tietojen lähetys

Tallenna

Kiitos vastauksistasi!